

frittfall

AKTUELT

- 4 Ord frå ein elev i Voss og Bergen FSK
- 6 Vekk fra kulda Skydive Spain
- 8 400 – verdensrekord i organisering
- 20 Bail Out Lars-Erik Sivertsen
- 24 Lamaer og kirketid En fin start på året
- 26 Vi har kjøpt Twin Otter Tønsberg FSK
- 28 Vinterhopping i svenske fjell
- 32 Materiell

KONKURRANSER/LAG

- 34 Ready-Set-Go FS skole
- 36 Atmonauti konkurranse

FRA SENTRALT HOLD

- 38 Rustbanking Fagsjef
- 38 Ledermøte og fagseminar
- 39 Kjære medlemmer! Formann

SETT & HØRT

- 44 Down'n'Dirty OBS – dårlig kildehenvisning
- 48 Klubbnytt Grenland og OFSK
- 52 Fallskjermhoppere på tur Mosambik

Forsidebildet:
HANS BERGGREN
POWER! FOSIDEFOTO

Materiellfrist

Materiellfrist for Frittfall #2/2006: 22. mai
Planlagt utsendelse er: 30. juni
Send stoff, ideer eller spørsmål til: quitta@online.no

År en blind leder en blind, faller begge i grøften

KITTREDAKTØR

Tilstede var: Hans Christian Amlie, Jan-Erik Hengsle.

Ikke dagbok fra TGI, men styreprotokoll 1/06 fra styremøte i F/NLF tirsdag 17. januar kl 1700 i Rådhusgaten 5B, Oslo. Beslutningssaker: 6. Orienteringssaker: 8. Diskusjonssaker: 0. Eventuelt: 1 sak.

De to gjennomgikk 2005 resultatet, støttet friskt nominasjon til nytt IPC medlem, besluttet raust å stille fagsjef til disposisjon for klubbene og at håndboka i all hovedsak kan distribueres på nettet. Det var sikkert raskt gjort å beslutte nye møtetidspunkter. Så orienterte HC Jan Erik om saker fra NLFs styremøte. Jan Erik tok dette til etterretning. Etterpå la de to agendaen for fagseminar/ledermøte. Siden landslagsansvarlig i likhet med flertallet av styremedlemmene ikke hadde anledning til å stille på møtet ønsket (håpet?) de at vedkommende ga dem en landslagsorientering på det forestående ledermøtet. Så orienterte Jan Wang begge to om storflysituasjonen på Østre Åra. Ja, Jan var selvsagt der. Fra administrasjonen. Han orienterte også begge om at OFSK ville erklære seg momspliktig, og at NLF ville utrede følger av dette. Begge tok til etterretning at en hopper vil etablere profesjonell tandemdrift og at han dermed ville miste sertifikater utstedt av NLF. Til slutt innvilget de to en søknad fra OFSK om hjelp til å bote på dårlig likviditet.

Møtet ble hevet kl 19:31.

Jeg mener på ingen måte at verken HC eller Jan Erik er blinde, snarere hele styret og medlemsmassen.

I følge styreprotokollene har ett medlem meldt frafall på fem av syv møter, et annet på fire av syv. Jeg kunne fortsatt rekken. All makt skal samles i denne sal. Sure. – Det er meget givende å styre denne skuta, skrev HC i billedlig i en av sine første ledere her i bladet. Jeg sier som Ibsen – Kan hende jeg seiler min skute på grunn; men så er det dog deilig å fare!

Hva er forresten forskjellen på at OFSK momsregistrerer seg og en tandemhoppmester som vil drive kommersielt?

Gjør dette til en trygg sesong! I år er også trekkfuglene farlige.

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quिता@online.no

• redaksjonsmedarb.: Tore Nagel - torenag@online.no • Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermsseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5B, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

Ord frå ein elev sommaren 2005

EIGENTLEG KAN EG TAKKE
FALLSKJERMHOPPINGA FOR AT EG
EKSISTERER I DET HEILE TATT.

STINE-MARIE SKY HEGRENE **TEKST**
SUNNIVA VAGSTAD **ILLUSTRASJON**

Dersom vi ser vekk ifrå dei utallege ferieturane eg blei med på rundtom i verda som liten vil eg seie at bursdagen til Egil Bye i fjor var mitt første verkelege møte med dette folket som eg sjølv hørte til; fallskjermhopparar. For det var ingen hemmelighet, med foreldre som ekshopparar, Egil som fadder (noko eg riktignok ikkje var klar over før han dukka opp i "Muldvarpen" på TVNorge ein gang på nittitalet) og pakkestrikk i håret på barneskulen. Eg skulle sjølvsgatt ende opp som ein sjølv! Lukta av fallskjermpacking og snus har eg vekse opp med, samt ein til dels herpa VHS av The Nordic Way, 140-manns i Sverige i 1995, der pappa deltok. (Og ja, eg har eksperimentert med å hoppe frå gardintrapper med sprettpilot.)

Eg tusla forsiktig inn på Bømoen den 10. juli i fjor for å utdanne meg. (Her kjem pengane eg skulle bruke til "utdanning" inn i biletet.) Ung og naiv, men med klare mål i livet. No, nesten eitt år seinare er eg enno ung og naiv. Og noko har ein jo lært i

løpet av eit år med ein omgangskrins som er ukritisk til det meste og syns at "det løser seg" uansett. Det er foreksempel ikkje dødelig å drikke jetfuel, kan Lini fortelle oss, sjølv om han tilbragte store deler av dagen derpå innelåst på dass. I tillegg lærte eg at når tappekrana er strengt er det vatn som kjem ut, ikkje øl.

Det tok litt tid, men etterkvart vart eg vant til det aller meste. Frukost klokka 17.00, folk som sov i bilen min, kasseregler, dansk, svensk og delvis nederlandsk, harde åpninger, treige åpninger, latterlige åpninger, ekstremt pengeforbruk, solstikk, b-kjendiser, vått telt og fullt køyr heile døgnet. Soving vart nedprioritert i likhet med å sjekke mail, ete sunt og å ringe heim. Som elevlar lærte vi at vi måtte høyre på

instruktørane mellom klokka 09.00 og 21.00, medan vi derimot IKKJE måtte høyre på instruktørane mellom 21.00 og 09.00.

At dei fleste fallskjermaskadar skjer i landinga er i mine auge nesten korrekt, berré slått av festinga. Eg forstod straks at fallskjermhopping var ein slik ting eg kunne bruke ukristelege summar på, som igjen resulterte i ein kjip økonomisk posisjon ved seinare høve, utan å få dårleg samvit.

Klart vi har bakkeallergi når det ikkje er sesong! Det stikker og klør, og dei fleste tankar dreier seg om hopping på ein eller annan måte. Gjesteboka til Bergen Fallskjermklubb fungerer som eit forum for dei hoppekåte på jakt etter likesinna i kvardagen. Vår gode venn Murphy (han som lager lover, veit du) sørger for at flyet er i orden når det regner og blåser, og at det er i ustand når sola skinner. Ser vi eit jorde, eller ein open stad (eventuelt ikkje open i det heile tatt, men vi kan jo alltid prøve likevel) tenkjer vi "heisann, innhopp her eller?". Og for den delen av fallskjermfolket

som går på skule hjelper det lite å sjå video om tyngdekraft i naturfag. (Men eg klagar ikkje på at vi fekk oppgåva "skriv om det leikande mennesket" under tentamen i vinter.) Lengselen etter å vere tilstades på Bømoen er stor, enten det skulle vere i baren ein kveld, i flyet tidleg ein morgon, som HFL ved elevjordet eller inni soveposen når regnet trommer på teltduken.

Det skal bli godt med fulldrif på Bømoen igjen, denne gongen utan å bekymre meg for verken pakkeeksamen eller kven som passar katten min medan eg er bortreist. Vi snakkast på Voss!

FAST DELIVERY TIMES! Serving The World For Over 46 Years!

ParaGear SPECIAL DELIVERY

GET READY NOW FOR SPRING!
PHONE: 847-679-5905
FAX: 847-679-8644
www.PARA.GEAR.COM

NEW ITEMS!

PARA-GEAR carries all major brands of skydiving equipment and rigging materials.

LOOK! Headgear

PARA-GEAR has a wide selection of other accessories for headgear too! Visit us online at PARA.GEAR.COM

Gift Certificates Available for All Occasions!

Instruments NEW!

Camera Goods

PARA-GEAR has TONS more camera accessories in stock!

NEW TEES & APPAREL

SPECIAL DELIVERY

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books and much, much MORE!

Accessories & More

Tons of new designs available for men & women. See them all at www.ParaGear.com

Videos, DVDs & Books

More videos, VHS, and DVDs ONLINE at www.ParaGear.com

Goggles & Sunglasses

STYLISH on the GROUND or in the AIR!

Serving The World For Over 46 Years! PHONE: 847-679-5905
FAX: 847-679-8644
www.PARA.GEAR.COM

www.PARA.GEAR.COM

All Major Credit Cards Accepted. 3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA EQUIPMENT COMPANY

En lit

itten tur vekk Fra kulda

SOM FERSK HOPPER VAR JEG
DESPERAT ETTER Å FÅ HOPPA MYE,
SÆRLIG NÅR JEG VAR SÅ LITE SMART,
SOM Å STARTE PÅ KURS SISTE UKA I
AUGUST.

MONICA RØSLER **TEKST OG FOTO**
TOMMY DROMNES **FOTO**

Hvilken idiot gjør det? Fikk liksom
akkurat smaken på det gode liv
og vips var sesongen over. Så
da satt jeg i den situasjonen
med et flunkende nytt sertifikat
og egen rigg, men uten sol, sommer og
masse hopping.

Juleribba hjemme hos mutter'n ble
vraket med beskjed om at i år blir det Tapas
og Corona i Sevilla, nærmere bestemt
Christmas-boogie på Skydive Spain.
Tommy Dromnes og jeg satte oss på flyet
sørøver og landet til 20 grader pluss, sol
og en himmel full av muligheter for gode
opplevelser.

Skydive Spain er et felt som er ca
ett år gammelt og drives av en engelsk
stab (moderklubben ligger i Hibaldstow,
England). De har tatt over feltet og prøver å

gjøre dette til det naturlige valget i Spania
og de er allerede på god vei.

Det er ikke bare en fersk A-hopper som
synes synet av Dornier G-92 (2 stk!) og
en SMG Turbo Finist, er kult i desember
måned. 15 gubb til 15000 fot på hvert
eneste løft... Kan det bli bedre? Prisen pr
hopp var €21.

På feltet var det organisering i Freefly
og FS. De hadde for anledningen hentet
inn danske Nils Predstrup fra FunkFlyz og
Jim Harris fra Freeflyspace. Steve Hamilton
stod for coaching i FS og organiserte store
flak... (Steve says hi). Var man to eller flere
i en gruppe, var coachingen gratis, men det
er kanskje vanlig det? Hva vet vel jeg...

For min del ble det bare fun jumping
og masse flott læring av de jeg hoppet
sammen med. Men en ting må jeg bare
si – grunnregel nummer en for ferske
hoppere: ikke prøv å lær av typen eller
dama di! Tro meg, det blir bare bråk. Skulle
jaggu meg vært et kapittel i håndboka
om dette. Vet ikke hvor mange ganger
jeg har hørt "Fart er sikkerhet!" Jaja har i
alle fall fått det både inn i ryggmargen og
vrangstrupen at i freefly er det en ting som
gjelder, det er å falle fort... nok om det! Jeg
har tatt poenget.

Det som "toppa heila driten" var
muligheten for wingsuit hopp. Birdman
instruktør Alex Thomson var tilknyttet
feltet og etter et par øl en kveld, var saken
avgjort.

Slapp av jeg vet du er litt nervøs nå,
og tenker "Hva f...n, har hun hoppa
wingsuit?" Nei da, med mine 70 hopp (har
flere nå, sjø) var jeg selvsagt langt unna
minimumskravet, til tross for iherdige
bestillinger. Tommys 200 hopp var nok.
Så på nyttårsaften ble hopp nr. 200 et
wingsuithopp, kult! Så folkens, her trenger
man ikke vente til 600 hopp. Dra til Skydive
Spain så får dere hoppa wingsuit etter
gjennomført groundschool. Ehh man skal
kanskje ikke si sånn høyt, eller...?

Selve feltet er lokalisert halv times biltur
(i teorien) vest for Sevilla. Vil anbefale folk
til å booke et hotell nærmere feltet og spare
seg selv for j... mye trafikk.

Miljøet i klubben var det ingen ting å
utsette på. Veldig inkluderende. Folk var
blide og fornøyde hele tiden, og selv uten
minusgader og snø var det litt julestemning
også (bare uten alt stresset). I en ombygd
hangar var det tid for loggepils. Dagens
video var en selvfølge og her ble det jugd til
langt på natt. I god boogie-stil.

Så lenge man lærte seg at bar-dama
konsekvent nektet å snakke engelsk så ble
kveldene bra de, men eieren jobber for å
få overtatt bar og restaurant. Bunkhouse
er noe som vil komme i løpet av året. Og
får de alt dette i boks, kan Skydive Spain
bli en stor konkurrent til Empuria Brava,
ifølge sjefen sjøl. Møtte masse bra folk fra
mange land og alltid morsomt å si du er
fra Norge. "Ohhh do you base jump too?"
Noen treffer man igjen og andre har man
minnene av.

Fjorten dager senere satte vi kursen for
California og Florida, med en tur i vindtunell.
Mer om det senere... Så, jo da, vinteren kan
faktisk bli bra likevel den for en stakkars
nybegynner... Ehhh jeg mener heldig, har
jo tross alt oppdaget gleden ved denne
sporten. Men en siste ting må jeg bare si,
alle foreldre skulle hatt påbud om å sende
barna sine på et kurs når de fyller 16 år.
Da hadde vi unngått mange frustrerte
ungdomsår!

Snart er sommeren tilbake (thank God),
og før du rustet helt, kan du enten ta en
tur utenlands eller en tur til Grenland
Fallskjermklubb som er åpent hele året.
Uansett. Mutter'n: Sorry, du blir vraka
neste år også.

Verdensrekord i organisering

GRENSEBYEN UDON THANI,
THAILAND 8. FEBRUAR 2006:
400 PERSONER I SAMME
FORMASJON. TILFELDIG? NEPPE!
DEN NYE VERDENSREKORDEN I
STORFORMASJON ER FØRST OG
FREMST EN ORGANISATORISK BRAGD.

SIMEN GRANVIKEN **TEKST**
BRUNO BROKKEN, HANS BERGGREN,
WILLY BOYKENS **FOTO**

450 av de bedre storformasjons hopperne i verden får ha oss unnskyldt: Men når 400 av disse forlater fem Hercules transportfly i 25 000 fot og lager en vellykket formasjon 100 sekunder senere – og lander trygt - er det først og fremst et lite knippe verdensmestere i organisering vi har sett i sving.

Verdensrekorden satt etter bare ni forsøk presis den ettermiddagen den var programfestet. Mye er skjedd storformasjonsbransjen siden sist.

B.J. vet

Sist gang B.J. Worths World Team var i aksjon – 1999 i Thailand da også - ble rekorden satt over et hoppfelt ingen før hadde sett og på en dag de fleste hadde forberedt seg på reise tomhendt hjem fra regnværet. Griseflaks, mente mange.

Slik var det ikke denne gang.

"Folkens. Dette er ikke vanskelig. Været er nydelig. Alt det andre har vi sammen lagt til rette. Vi har flymaskinene. Det er nok oksygen til alle. De nødvendige stegene er tatt. Dere kan hoppet, kjenner bildene og vet hvordan dette skal gjøres. Det er vel egentlig bare å gjøre det dere allerede kan. En gang til. Rekorden ligger klar til å hentes".

B.J. Worth verken banner eller trygler når han snakket til sine tropper foran det

som skulle bli det endelige rekordhoppet i Thailand.

To og en halv time tidligere hadde han faktisk rekorden så og si på plass, men personen som hadde jobben med den første breake-off skjermen er en "ruger". I det han bryter for å la hånden ligge klar på trekket en alt for lang stund, dokket den siste et annet sted.

399,5 poeng er ikke rekord, men Worth lot seg ikke affisere.

Hans ro er smittende. B.J. Worth vet det kommer til å skje når han denne onsdag ettermiddagen sender sine tropper mot Hercules-ene for en siste gang.

Rå logistikk

På fallskjermhopperes vis kan vi spørre oss: Hvordan er det mulig å få 400 mennesker til å f.. up såpass lite i de samme 100 sekundene at det lar seg gjøre å bygge en planlagt verdensrekordformasjon?

For er det ikke slik at det alltid er minst en som lager bråk i klassen. Uansett hvor liten klassen er. Fall på rampa. Besvimer. Går lav. Roter seg bort. Krasjer i lufta. På feil sted. Galt grep. Ikke grep. Feil rekkefølge. Tung i hodet, dårlig dag eller bare litt sliten på grunn av manglende veske. I en 400-manns er det minst 400 muligheter for at det kan gå galt. En alene utgjør forskjellen på en verdensrekord eller ikke.

B.J.'s World Team er et fascinerende samspill av kollektive og individuelle ferdigheter. Men en verdensrekord i 400-klassen starter lenge, lenge før de håndplukkede lagkapteinene tar fatt på jobben med å ordne opp i dette. De logistikkmessige aspektene rundt World Teams suksess er formidable:

- World Team-sirkuset talte nærmere 600 med stort og smått. Ved ankomst kunne staben flightnummer og fornavn på alle etter å ha sett bilder.
- Den Thailandske kongen hostet opp sin

private Airbus-jet til internt transport i Thailand. 500 fallskjermrigger og annen bagasje ble fraktet gjennom natten på trailere. Ikke en skoeste forsvant på turen.

- Royal Thai Air Force sørget for at det, med noen unntak, til enhver tid var syv ulike C-130 Hercules til disposisjon. I realiteten var enda flere maskiner involvert ved flybasen i Udon Thani.
- 15 komplette Herc-crew var kommandert til Udon Thani for å fly. Det er flere enn RTAF disponerer i hele Thailand, sivile piloter fra Thai Air var derfor kommandert inn.
- Flere hundre lokale, soldater og lokalt politi var involvert i rigging av DZ, blålystransport til og fra hoteller, som sikkerhets- og helsepersonell, bakkepersonell, som pickup team, pakkere og kokker.
- 19.000 liter Jet A1-fuel fikk med til hvert eneste fem-flys formasjonshopp
- 15 nye industriflasker oksygen ble montert inn for hvert eneste hopp. Oksygenet som gikk med fylte en hel godsvogn alene.
- De fly- og hopptekniske utfordringene var mange, men tenkt på:
- Når 80 personer skal forlate rampen på noen sekunder skifter man seks-syv tonn last for pilotene som flyr i en tett vingformasjon - som aldri tidligere er gjort i verden. Rissekker foran i flyene ble brukt som stabilisator-vekt.
- Faren for hypoxi overhengende og gyldig etter bare 15-20 sekunder i 24.000 fots høyde. Flere opplevde hypoxi-problemer. En gang ble hele flåten satt ned uten at det ble gjennomført hopp. Ingen ble hardt skadd på grunn av dette, men det var eksempler på hypoxi helt nede i formasjonen. Rekordhoppet ble sluppet fra 25.400 fot.
- Nedtelling på radiosamband mellom nøkkelhoppere. Radiokommunikasjon i fritt fall for docking på basen.
- Fallhastigheten på basen ble monitorert i lufta – og kommunisert på radio til nøkkelhoppere.

● Easter
Boogie,
13-17 April

Beech 99 & Super Twin Otter

The biggest drop zone in Europe

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

skydive
empuriabrava

- Breake-off og track-off planlagt i detalj. Den første bølgen brøt i 7.500 fot. Det var nesten-kollisjoner, men ingen skader fra denne fasen av hoppet.
- I forhold til tidligere år, var det bemerkelsesmessig få skulderskader fra Herc-exitene. Det kan vi takke den skandinaviske co-capteinen Sven Mörtberg for. Han trumfet gjennom exit-prosedyrene vi alle kjenner fra Herc-boogien i Gøttis.
- Egne landingsprosedyrer i sektorer. En god del landingsskader oppsto i lite vind på røft underlag. Og når folk ikke sikret seg landingsområdet ved utelanding. Inge n livstruende.
- Og når elefanten skulle spises:
- Gjennomsnittsalderen på World Team var 42 år. Den eldste var 65, den yngste 20. I snitt hadde hopperne 4.800 fallskjermhopp. Det var det nesten ikke noen av nordmenn i den skandinaviske sektoren som hadde. I tillegg var det også ganske få som hadde hoppet på de siste syv månedene...
- Rekordhoppet ble bygget langsomt opp.

- Basen på 70 brukte et titalls hopp på å sitte. Det ble gjennomført flere 400-manns hopp uten at de ytterste fikk docke.
- Hver eneste hopper fikk se hvert eneste hopp på video. Kapteinene på de 10 ulike sektorene og basen tok seg av debriefen, men hadde et eget video-panel i bakhånd.
 - Dette panelet styrte også hvem som skulle hoppe på rekordforsøkene. Det var en reservebenk, men B.J.'s trump denne gangen var et Alfa-team som startet på bakken bestående av World Teams 30 antatt sterkeste hoppere. Samtlige av disse hadde faktisk hadde en VM-medalje eller tre hengende hjemme i campingvogna.
 - Toleransen for personlige feil var med et par hederlige unntak meget romslig helt inntil det siste. Alle på Alfa-teamet ble brukt. Mest på grunn av skader, men på slutten ble det strammet kraftig inn på gjentatte personlige feil.
 - Den skandinaviske sektoren var slett ikke den første til å være komplett, men fikk mye skryt for sin disiplinerte progresjon.

Tallet er 400

Tallet er rundt. Ikke 282 eller 357. Tallet er planlagt. Ikke Guinness Book of record. Tallet er 400 og det er en offisiell verdensrekord.

Hva nå? Er det mulig å gå videre? Hører vi 500?

Vi sitter i en DC3 over Bangkok. Flagg på magen og strimer mellom beina.

–440 er nok mulig. Kanskje 450 også. 500 er jeg mer usikker på. Jeg tror ikke det er mulig å skaffe nok løftekapasitet, sier B.J.

Så smiler han lurt og forsvinner ut døra som den første av en strøm på 1.000 fallskjermhoppere som hopper ut over den nye Bangkok internasjonale flyplass.

Thaiene ønsket seg en ekstra verdensrekord – og det fikk de av B.J. For hver eneste av de mange rekordene på 80- og 90-tallet var det mange som fastslo at grensen var nådd. B.J. tenkte anderledes om dette.

Det kan han få seg til å gjøre igjen.

HANS BERGGRENFOTO

HANS BERGGRENFOTO

HANS BERGGRENFOTO

Pål Bergan:

Med norsk øyemål i 440 km/t 25.000 fot over bakken

BRUNO BROKKENFOTO

HVOR VANSKELIG
KAN DET VÆRE Å
FÅ FEM FLY TIL Å
DROPPE SAMMEN

OVER RETT STED? TEMMELIG, SKAL VI
TRO PÅL BERGAN. DET VAR NEMLIG
HAN SOM FIKSET DEN SAKEN.

De fleste som har hoppet formasjoner i Norge har på ett eller annet tidspunkt blitt organisert av Pål Bergan. Faktisk er det slik at de fleste som har hoppet store formasjoner ett eller annet sted i verden

også er blitt organisert av Pål Bergan.

Det var derfor ganske naturlig at World Team nok en gang la ansvaret spottingen av Hercules-flåten på Bergans skuldre. Det verste av alt var at det så ut som han likte det ganske godt. Her er hans inntrykk, tanken og erfaringer fra Udon Thani:

"Selv med all verdens hjelpemidler tilgjengelig av GPS og styringssystemer, så fungerer dette ikke godt nok for det vi driver med. Det blir for mange muligheter for avvik i kommunikasjonen fra pilotene til det nøyaktige utsprangspunktet, at man her velger å gå for en manuell løsning. Flyene skal ligge riktig innbyrdes, nedtellingen må startes tidlig nok til at alle rekker å gjøre seg klar, men ikke for tidlig til at man står lenge

uten oksygen. Tiden må være lik fra gang til gang – noe som bygger tillitt til systemet hos hopperne slik at de har en ting mindre å bekymre seg over. Og så skal man helst lande på et sikkert sted.

Jeg vil lande inne

Undertegnede er den heldige som er utpekt til å sørge for at disse systemene fungerer sammen. Og den eneste i verden som har fått både 4 og 5 Herculeser i formasjon til disposisjon til å lyde det minste vink. Heldig og heldig... Prinsippet er rimelig greit. De 4 andre Herculesene følger det første. Så trenger man ikke å bekymre seg så mye over dem. Det første er jeg selv i. Jeg vil lande inne og henge riktig. Dersom jeg gjør det, så gjør

• Beach Boogie, 15-21 May

Limitet slots for Swoop training

Coaches:

PD Factory Team and Jeff Provenzano

The biggest drop zone in Europe.

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

mange andre det og. Så det koker ned til en mann og ett fly. I teorien i hvert fall.

Forutsetningene er rimelig varierte, for ikke å ta i for mye. På grunn av høyden vi flyr i, er reglene for Hercules-crewene at de kan være over 18.000 fot maks en gang pr 24 timers periode. Vi skal hoppe tre ganger om dagen. Med fem fly betyr det et forbruk på 15 Hercules crew pr dag. Hvert eneste løft som går opp har ny besetning i forhold til det forrige. Læringsprosessen og erfaringsoverføringen tar et døgn for hvert crew. Selv om alle ønsker å gjøre det samme, og er innstilt på å gjøre ting likt, blir det små forskjeller – et lys slås på tidligere eller senere, eller et crew er vant til å bruke bjellen, et annet ikke.

For en neve dollar

Det er nesten nødvendig å ta med noen tørre tall for å få litt perspektiv på tingene: En Hercules dropper i 140 knots hastighet. Det er 72 meter pr sekund. I høyden vi flyr i utgjør 140 knots flyhastighet 180 knots bakkehastighet. Det er 93 meter pr sekund. Nå hadde det seg slik at innflyvingsretningen som måtte brukes var belemret med noe medvind. Nesten 60 knots inn på skrå bakfra. Da er vi oppi 123 meter pr sekunds flyving. For å holde en rett kurs parallelt med rullebanen (som er helt nødvendig for å sikre landingsområdene som kan brukes), ligger flyene og "krabber" cirka 30 grader i forhold til flyretningen. Dvs at hele skroget peker 30 grader vekk fra flyretningen. Med de bakkehastighetene inn mot drop har man begrensede muligheter for å korrigere flyene.

Nedtellingsprosessen begynner 20 sekunder før utspranget. Fra 20 sekunders signalet er ingen korreksjoner mulig, og man har gått over "point-of-no-return". Alle skal vite at når signalet om å gå til rampa kommer, så vil en exit komme. Det er tiden det tar å få basen i posisjon, og begynne nedtellingen som tar 9 sekunder. 6 – 5 – 4 – 3 – 2 – 1 – Ready – Set – Go. Dette er nødvendig for at de bakre flyene skal rekke å gjøre sin nedtelling – de

begynner på 5 eller 4 og gjør sin egen Ready Set Go derfra, for å komme ut det antall sekunder før basen som setter dem i den beste posisjon. 20 sekunders flyving er cirka 2.400 meter i avstand.

Med 440 km/timen i bakkehastighet er det ikke mange sjansene man får til å korrigere. Men de trengs nesten hver gang. Det perfekte jumprun er vanskelig å få til. Selv med GPS-punkter som flyene skal fly over og sikte mot. Nå er det å bevege fem Herculeser i formasjon i 25.000 fot mens de flyr i formasjon en egen liten utfordring. Noen av flyverne tar imot korreksjoner. Andre gjør det ikke. Noen bruker tid på å svinge, andre gjør det hurtigere. Sjefspilot Hr Nang, for eksempel, nektet til å begynne med å svinge flyene mens de fløy i formasjon etter seksminutters merket. Det er cirka 44 kilometer ute. Eller en rett linje fra Drammen til Gardermoen eller noe i den dur. Skulle vi korrigere run'et måtte vi gjøre det der ute. En fem graders korreksjon på seks minutter vil utgjøre nesten fire kilometers sideforflytning når man er over målet. Uaktuelt med andre ord. Men Hr Nang og vi fant råd. Etter et par dager med bønn om å kunne bidra til å korrigere retningen nærmere ettminutts merket løste det seg. En 5-dollar seddel ble hengt opp på flighttavla. Fem bucks for fem grader høyre. Ytterligere fem bucks for fem grader venstre. Hr Nang tok poenget fort. Vi ble etter hvert gode venner. Om vi delte 50/50 skulle han fly i sikk sakk inn til drop. Ting har en tendens til å løse seg – bare man gir det litt omtanke og tid.

(Sant skal sies – de fem dollarne ble hengende på tavla til siste dag. Hr Nang var også en gentleman. Og det var også alle de andre crewene. Profesjonelle og dyktige. Det var like mye deres rekord som våres. En mer ærbødig og tillitsfull gjeng med piloter tror jeg det er vanskelig å oppdrive noe sted)

Det det dreier seg om

I 25.000 fots høyde i den hastigheten er man

cirka 7,5 kilometer ute når det er ett minutt igjen. Det er da det begynner for alvor. En 5 graders korreksjon utgjør 650 meters sideforflytning lenger fremme. Det er omtrent like stor variasjon av punktet du flyr rett over når du ser ned fra den høyden, fem graders skjeling gir også 650 meters variasjon. Ta i betraktning at flyene peker en annen vei enn retningen vi flyr i og usikkerheten ved om når korreksjonene tas av pilotene, så blir det litt pes. Og om man gjetter og tenker seg om et øyeblikk er man kjørt. Da har Herculesene tatt styringen, og du er blitt en hjelpeløs passasjer som prøver å redde stumpene. Du må ta styringen hele tiden. Da har du kontroll – i hvert fall så vidt. Og byen, med alle de trange gatene og ledninger på kryss og tvers nærmer seg lynhurtig.

Å holde seg fast og ligge med hodet ut av rampa i fire-fem minutter tar på både fysisk og mentalt. Mer enn en gang er man så tom at man knapt enser at man har hoppet ut. Når alle andre har konsentrert seg maks før utspranget og er gira på hoppet, kan man selv fremstå som helt kjørt, kraftløs og ferdig med oppgaven. Ikke noe mer igjen å hente der. Fullstendig tom. Hvorfor begynner ikke Craig å telle ned? Hvorfor glør han på meg? Vet han ikke at han må begynne når jeg peker på ham. Det er jo det hele dreier seg om. Oj, det var det ja, det hadde jeg visst glemt. Auda, 600 meter for langt... Og så er man plutselig ute i lufta. Etter 10-15 sekunder begynner ting å komme tilbake igjen. Hva gjør jeg her? Hvem er alle disse menneskene? Å jo – den gule dressen til Craig – nå demrer det. Jammen ligger jeg riktig denne gangen også. Lurer på hvor vi henger nå? Oj – var vi så langt over byen? Separasjonen vår gir oss en diameter på drøyt 2 kilometer, kanskje 2.500 meter. Hvor mange lander i byen? Hvor mange kan bli skadet? Oj igjen, vi var visst ikke det allikevel. Her kommer det jo folk inn over alt. Yihaah, vi skydiver. Verdensrekord. Dette er morsomt." SLUTT.

WILLY BOYKENSFoto

• Canopy Formation Big Way Camp '06

20-28 May

With:
Chris Gay, David Richardson and
Christophe Balisky

The biggest drop zone in Europe

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+ 34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

BRUNO BROKKENFOTO

Øyvind, Tore, Ditta og Ole Petter:

TIL DAGLIG GIR DE JERNET
OG SCORER OVER 20 POENG
I SNITT FOR SITT FIRERLAG.
100-GANGER'N GA NYE
UTFORDRINGER FOR DET NORSKE
LANDSLAGET ARCTERYX.

Det er ikke ofte interne misforståelser fører til noe morsomt og en verdensrekord i samme slengen. Men det gjorde det for landslaget vårt i firer; Tore og Øyvind Buer, Ole Petter Hjelte og Ditta Valsdottir.

På ett eller annet vis hadde vi takket ja til å delta på World team 2006, selv om hoppingen skulle skje midt i en nøye planlagt treningsleir. Vi klarte heldigvis å trikse det til. Dette ville vi ikke gå glipp av, smiler et samstemt lag.

Både Tore og Øyvind er erfarne klippeklatrere. Ditta er ikke helt uten fjellerfaring hun heller. Ikke overraskende klarte laget å presse inn fem dager i klatreeldoradoet Krabi før stormanns-hoppingen skulle starte.

100-ganger'n for landslaget

Huske ett poeng

Vel fremme i Udon Thani ventet sektor åtte med lagkapteinene Pål Bergan og Sven Mörtberg. De to ringrevene har forøvrig vært i fallskjermgamet siden lenge før yngstemann på laget, Tore, var født.

Til tross for tusenvis av hopp under beltet de siste årene, gutta på laget medgir at de kom til Thailand med en smule spenning i magen.

- Bortsatt fra Ditta hadde ingen av oss vært med på noe større enn en 42-manns, så vi var relativt spente på hvordan dette skulle gå. Vi prøvde å berolige oss selv med at det ikke burde være uoverkommelig for noen med over 4000 hopp å fly kroppen sin fram til ett grep for så å plukke det opp, og heldigvis viste dette seg å holde stikk. Med godt over fire hundre andre hoppere i lufta, inkludert videomenn, var det mye å tenke på, så vi var svært fornøyde med at vi kun trengte å huske ett poeng...

Heldigvis for Arcteryx og alle andre, startet World team med noen oppvarmingshopp i "smågrupper" à 120 hoppere. Etter hvert som hoppdressene ble varme ble gruppene bygget opp ganske raskt. Etter en liten uke var det 400 i lufta samtidig – og rekordjakten kunne starte.

- Å organisere en 400-manns er ingen enkel oppgave. For oss er det av og til vanskelig å samle fire stykker til dirdive og debrief av hoppinga; jobben

blir atskillig vanskeligere når det er 100 ganger så mange som potensielt kan være på galt sted til riktig tid. Her gjorde arrangørene en glimrende jobb med å samle troppene. Kun ved ett tilfelle var det en hopper som manglet til dirdive; en halvtime senere hadde han satt øl til 399 andre hoppere! Ikke akkurat samme effekt om vi hadde innført ordningen på laget vårt.

Alt klaffet

Ole Petter, Øyvind, Tore og Ditta banker vanligvis ut 12 til 15 hopp om dagen når de er i trening. Kun en av hoppdagene klarte hele World Team å gjøre tre hopp. De andre dagene lå innsatsen på ett eller to.

- Det er ikke til å unngå at det blir en del venting når det er snakk om å få 400 hoppere i lufta i fem store Hercules fly. Dette er en del av gamet og noe vi ganske kjapt ble vant til. Thailand er ikke det verste stedet å være når man først sitter og venter på neste løft. Sol og varme, billig mat og drikke samt masse hyggelige folk å prate med gjorde ventetiden enkel å hanske med. Et ekstra underholdningsmoment var det også å observere gutta i den russiske sektoren som med iver prøvde å overgå hverandre med de råeste og minste speedo-badebuksene-etterhvert omdøpt til "banana hammocks".

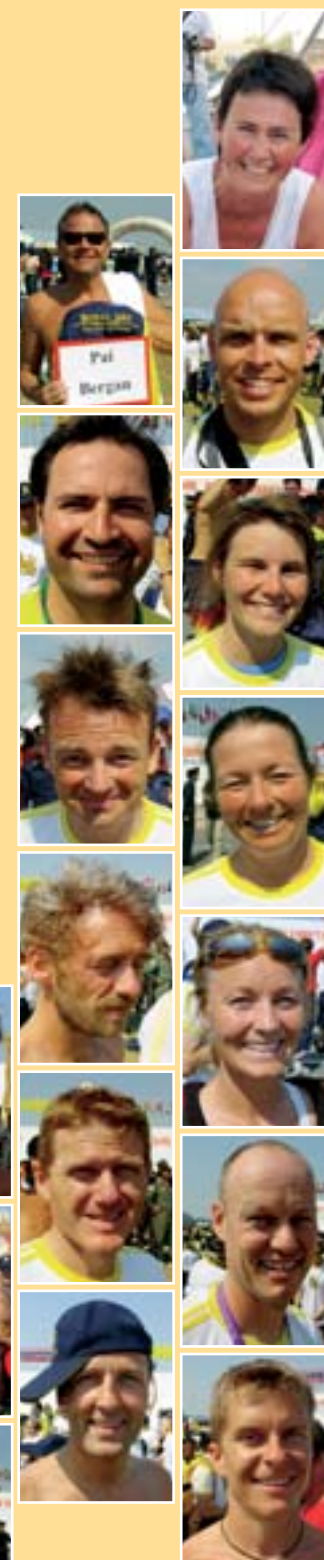
100-ganger'm i lufta betyr også 100-ganger'n på sikkerhet. Exit og formasjonsbygging er en ting. Breakeoff, separasjon, trekk og landing noe annet.

- Prosedyrene var nøye planlagt og folk var veldig disiplinerte. Personlig har jeg vært mer bekymret på Æra med 20 hoppere i skjerm enn det jeg var i Thailand med 413 i lufta samtidig, sier Ole Petter.

Bekymret var verken han eller laghopperne etter rekordforsøk nummer ni:

- Dagen startet bra med en 399-manns hvor hopper nr. 400 "docket" litt for sent: akkurat idet separasjonen startet. Da var det en del som hang litt med nebbet: så nært, men allikevel så fjernt. Nebbet ble ikke hengende lenge, for på hoppet etter klaffet alt og vi holdt 400-manns formasjonen i noe som føltes som en evighet, men som i virkeligheten kun var 4,25 sekunder. Uansett mer en lenge nok. Noen startet feiringen i marsjen med feking av armer og bein, mens andre var mer konservative og ventet til etter landing. Artig å se så mange glade ansikter etter ett hopp. Det var verdt hele turen i seg selv. Men vi er selvfølgelig veldig fornøyd med selve rekorden også, sier et samstemt Arcteryx.

Det har Arcteryx all grunn til. Det vesle firerlaget utgjør tross alt en prosent av hele verdensrekorden.

Nordmenn på World Team 2006

Pål Bergan, lagkaptein
Lise Aune Nansen
Tone Bergan
Øyvind Buer
Tore Buer
Steinar Dromnes
Esben Evensen
Simen Granviken
Ole Petter Hjelle
Nicolai Nansen
Even Rokne
Thomas Sætren (ikke på rekordhoppet)
Gunn-Kari Sangolt
Monica Smines
Aage Thorsen
Ditta Valsdottir

Verdensrekorder

År	Ant	Sted
1973	12	Arantchi Tachkent, Ouzbekistan (Former USSR)
1974	28	Ontario, California, USA
1975	32	Tahlequah, Oklahoma, USA
1979	36	Muskogee, Oklahoma, USA
1980	40	Davis, California, USA
1983	45	DeLand, Florida, USA
1983	72	DeLand, Florida, USA
1986	100	Muskogee, Oklahoma, USA
1986	120	Quincy, Illinois, USA
1987	126	Koksijde, Belgium
1988	144	Quincy, Illinois, USA
1992	150	Koksijde, Belgium
1992	200	Myrtle Beach, South Carolina, USA
1994	216	Bratislava, Slovakia World Team '94 (uoffisiell – registrert i Guinness Book of World Records)
1996	297	Anapa, Russia World Team '96 (uoffisiell – registrert i Guinness Book of World Records)
1998	246	Ottawa, Illinois, USA
1999	282	Ubon Ratchathani, Thailand World Team '99
2002	300	Eloy, Arizona, USA
2004	357	Korat, Thailand World Team '04
2006	400	Udon Thani, Thailand, World Team '06

FOR ETT ÅR SIDEN VAR
TALLET 40 DET STØRSTE
MONICA HADDE GJORT
I LUFTA. NÅ ER TALLET
400.

Det var ikke det at Monica
ikke hadde greie på
fallskjermhopping. Siden
1993 er det blitt 1900 hopp.
Nordpå, Æra, Jarlsberg. AFF-
instruksjon, boogier, firer og
småvanskelige formasjoner
i skonummer 20-30.
Monica er kjent for å levere
prestasjonene og håndtere
oppgavene.

Men da hun ble invitert til
å hoppe 400-manns, ble hun
på jenters vis litt usikker.

- Men jeg bestemte meg
bare for fikse det, gliser
Monica.

Som sagt, så gjort.
Monica overlater ingenting
til tilfeldighetene når hun
blir utfordret. Det siste
året har vært et eneste
langt crash-kurs i stort
for Monica. I februar ble
forberedelsene kronet med
verdensrekord. Monica
var en av de mer stødige i
ytterste vacker på sektor
åtte av verdensrekorden over
Thailand.

Monica
Smynes (34):

WILLY BOYKENS FOTO

Erfarings og selvtillit
For Monica startet
storformasjonsåret hos

Lise Aune og Pål Bergan på
storsekvensleir i DeLand i
fjor påske.

- Det var kjempemorsomt
og åpnet et helt nytt kapittel
i fallskjermhoppinga
for meg. Utfordrende,
supersosialt og mange nye
morsomme og hyggelige
fallskjermvenner.

Monica reiste hjem fra
DeLand med 56-manns
under belte – og med
smaken på lange dives og
fete swoops. Sommeren gikk
med til AFF-jobbing - og til å
sikre seg plassen ved siden
av piloten "på dæm andre
hoppan".

Da meldingen om plass på
World Team kom, bestemte
Monica seg for reise tilbake
til USA for mer forberedelser.

- Teknisk sett opplever jeg
ikke storformasjonsshopping
som så veldig vanskelig.
Men en trenger erfaring
og selvtillit – og bildene
i hodet. Har en bildene
på plass i hodet,
slipper en unna en del
problemstillinger, mener
Monica.

På "warmup-camp"
hos Kate Cooper i Perris
tok Monica spranget fra
56 til 106. Det ble en bratt
læringskrurve, men da
hoppingen startet i Thailand
var Monica godt forberedt.

- Jeg var aldri nervøs for
om jeg skulle klare å levere.

Rekorden var utrolig godt
organisert. Hoppet ble
bygget opp trinn for trinn
– jeg og de andre fikk tid og
rom til å ta skrittene som
trengtes.

Da Monica gikk til flyet
etter å ha scoret 399,5
poeng var hun bombesikker
på at gruppa kom til å sette
rekord.

- De som organiserte laget
en situasjon der det bare
dreide seg om hvordan og
når dette skulle lykkes. Slik
var det inni hodet mitt også.
Jeg var aldri nervøs og slapp
aldri inn noen usikkerhet.
Det skjedde heller aldri noe
som gjorde meg usikker, sier
Monica – som berømmer
breafeoff- planene og
sikkerhetsopplegget rundt
rekorden.

Monica fastslår likevel
at det er helt uvirkelig å
tenke på at hun har laget
formasjon med 399 andre.

- Det er jo helt vanvittig,
jeg har nesten ikke skjont det
ennå. Måtte se på videoen
mange ganger før det gikk
opp for meg der nede. I lufta
konsentrerer en seg om
sine egne oppgaver og det
nære. Folk rundt. Sektoren.
35 stykker. Jeg hadde ikke
kapasitet til å tenke på så
mye annet. Når jeg etterpå
tar et skritt tilbake og ser på
helheten, virker det jo bare
helt voldsomt. Sier Monica.

Chrash-kurs i stoort

● Easter
Boogie,
13-17 April

Beech 99 & Super Twin Otter

The biggest drop zone in Europe

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

 skydive
empuriabrava

WILLY BOYKENS FOTO

Gunn-Kari (40)
og Simen (39):

Gøy for gamle hjemmet

DET ER GANSKE LENGE SIDEN GUNN KARI OG SIMEN FØLTE SEG UDØDELIGE I LUFTEN. NÅ ER DE BLITT LITT SMÅHØYE PÅ PÆRA IGJEN.

I alle fall var de litt høye på fallskjermhopping da rekorden i Thailand var et faktum:

- På forhånd var jeg blitt fortalt at jeg kom til å skjønne når rekorden ble satt. Alt kom til å være så rolig på rekordhoppet. Najaa, jeg er bare delvis enig i den beskrivelsen. På hoppet før hadde vi de såkalte 399,5 poengene inne. Det var et rolig hopp. Når jeg gikk fra rampa på det som skulle bli rekordhoppet, var det flere enn meg som hadde maksfart på pulsen. Det så jeg jo. Men det er jo slik: Du sitter på vei til høyden og tenker at, gjesp, dette har du nå gjort en haug med ganger og at stålkontrollen er slått på. Hvor vanskelig kan det være? Men så begynner du å tenke på at det er nå det virkelig gjelder, bla-bla og at det er f.. ikke deg som skal rote det til denne gangen. En aldri så liten mid-air nærkontakt, en feil slott eller en tung dokking. Slikt blir man jo ikke rolig av. Men. Jeg tror jeg skjønte allerede i exiten at det kom til å gå bra. Vertfall like jeg å si det i ettertid, gliser Simen.

Hans rekapp av rekordhoppet inneholder likevel flere indiser på det skulle gå riktig vei denne spesielle onsdag ettermiddagen:

- Uansett hvor mye en bekymrer seg, hodet blir som regel roligere når en reiser seg og det er på tide å levere. Men det var mye som stemte fra starten av. Hele hoppet besto av problemer som ikke var der lenger; Min sidemann ga endelig faen i å banke hardt babord rett i exiten, de vanlige trafikk-korkene på vei inn

var borte, nede ved formasjonen var det behagelig høy fallhastighet for oss i bacon-klassen, jeg så ingen rød russer cruise rundt i nabokommunen. Og på andre siden av formasjonene nærmet den siste britten seg overraskende kontrollert. Det er utrolig fett å ligge der å se utover det rolige monsteret som bygger seg opp. Helvete. Nå må det være rekord. Holder vi lenger nå, kan vi sette 400-manns CRW-rekrod i 1.200 fot i stedet, tenkte jeg, sier Simen.

Han husker selvfølgelig feil; rekorden ble holdt i fire komma noen små sekunder og breakeoff var bare 300 fot lavere enn på alle de andre hoppa han gjorde i Thailand.

Blandede følelser

På 90-tallet var ekteparet Gunn-Kari Sangolt og Simen Granviken med på mye av det som skjedde i norsk og internasjonal fallskjermhopping. Nå om dagen er de to mer å regne som utrangerte fallskjerpensjonister. Det vet de godt selv også. Derfor var det med blandede følelser kursen ble satt mot Thailand.

- Jeg var meget skeptisk til å være med på dette prosjektet i utgangspunktet. Lite hopp de siste syv-åtte årene, masse rust og alt for mange nye kilo i det siste ga grunn til å være selvkritisk for egne ferdigheter i lufta. I tillegg har jeg i årens løp fått min porsjon med breiale amerikanere og endeløs venting på tidligere stormanser. Jeg hadde nok ikke all verden av forventninger, nei, sier Simen.

Gunn Kari har hoppet på World Team før. I 1996 reiste hun med Pål Bergan & co til Anapa i Russland. Målet var 300, men det var ikke mulig å få flere enn 297 til å ta grep. Noen offisiell verdensrekord ble det derfor aldri. Etter dette synes Gunn-Kari det var artigere å hope 16-manns

- og var på Bergans 16-mannslag som ble Europamestere like etterpå..

- Det er ikke godt å si hva det var som motiverte meg for å finne frem utstyret igjen. Det var vel mest det sosiale. Vi har noen standhaftige venner som fortsatt er i miljøet og som vi liker veldig godt. Det gjorde vel utslaget, sier Gunn-Kari.

Begge brukte den norske Storsekvensleiren i DeLand i fjor til å komme tilbake til sporten. Simen ble invitert til Arizona Challenge like etterpå, mens Gunn-Kari hoppet "Jump for the Cause" i California i høst.

Det gikk ikke mange dager med rekordforberedelser i Thailand før Simens fordommer og motforestillinger var blåst bort. Han fikk også lov til å gjøre feil og rote litt, uten at øksa ble dratt frem for tidlig. Gunn-Kari mener WT-organisatorene har begått kvantesprang.

- I Russland var det mer tut og kjø. I Thailand var alt - absolutt alt - planlagt og tenkt på til siste detalj - uten at vi følte oss unødvendig fjernstyrte. I ettertid er jeg ikke overrasket at det lyktes med å sette rekord på den ettermiddagen som det var lagt opp til i kjøreplanen, sier Gunn-Kari.

I minuttene etter landing fra rekordhoppet rådet usikkerheten. Rekord - ikke rekord? Amerikanerne, som utover i rekordforsøkene hadde blitt spakere og spakere, var de første som tødde opp igjen. Spredte yahoos og high-five ble til massive jubelscener felt rundt.

- Hoppet i seg selv var en ting. Følelsen av 400 personer får en først når videoene blir spilt. Men at over 400 voksne mennesker kan gå rundt å være glade i hverandre og juble sammen etter å ha lyktes med et felles mål - det var verdt hele turen, fastslår Gunn-Kari.

400 i lufta samtidig var ganske mye kulere enn både Gunn-Kari og Simen hadde trodd på forhånd.

"When you're talking **AADs**
it's about **RELIABILITY** over time.
When it's **GOT TO BE** reliable,
it's **CYPRES**; their
QUALITY, EXPERIENCE,
and **KNOW HOW**
is second to none."

Olav Zipser, 18,000 jumps and
over 14 years of free-flying
with CYPRES.

AIRTEC

Mittelstrasse 69
33181 Wünnenberg - Germany www.cypres.cc

tel +49 2953 9899 0

Fax +49 2953 1293

CYPRES since 1991. Celebrating 15 years in setting the standard for AADs.

Photo: Olav Zipser

PIIP.PIIP.PIIP. TEKSTMELDING FRA LARS ERIK: LITT FORSINKET, BORD I MITT NAVN.
JEG SITTER ALLEREDE PÅ DET AVTALTE STEKEHUSET (STEAKHOUSE DA) I KRISTIANSAND
SENTRUM OG KLOKKEN ER TO MINUTTER OVER AVTALT TID, KL. 19 SÅNN DER OMKRING.
DET ER TRE DAGER TIL JUL OG FULLT OVERALT. FÅR VRIDD AV MEG JAKKEN. PIIP.PIIP. PIIP.
NY TEKSTMELDING FRA SAMME MANN: SKAL BARE PARKERE.

TORE NAGEL **TEKST**
ESPEN GUNDERSEN **FOTO**

Da klokken har passert 19.10. kommer Lars Erik (heretter Lars). Med et kjekt – Hei Tore, beklager forsinkelsen, her har du årets og fjorårets video fra Kjevik ække heilt fornøyd, setter han den store, men ikke tykke kroppen sin ned på andre siden av bordet og sier: Lier ikke akkurat dette herre. Æ ække så flink te å snakke om mæ sjøl. På kav kristiansandsdialekt. (Og kjære leser. En gang for alle: Vi sier ikke ikkje, vi sier ikke). Så setter han blikket på skrå ned mot notisblokken min. Det ser ut

som om at han prøver å lese opp-ned. Det står Espen Gundersen der.

– Du har snakket med ham skjønner jeg, hva han for noe godt, eller vondt å fortelle. Espen og Lars er barndomsvenner og hoppekamerater.

Poenget var at jeg prøvde å finne noe galskap i fyren, et par fengselsopphold, i det minste en betinget narkodom for noen gram hasjij. Påtaleunnløstelse. Jo da, Lars har vært tauet inn han. Som 15 åring, eller var det 14, smalt han av ei... neida, ikke noe bombe, men noen kinaputter i Supern på Hånes (Hånes kan vel kalles en forstad til Kristiansand, så fremt byer på 65.000 innbyggere

Alle betyr noe

har det), og ble tatt med til politikammeret og fikk kjeft. Dessuten fikk han en bot på 2.000 for urinering på offentlig sted, under russefeiringen. Hadde det i det minste vært offentlig runking. Men neida, han har snaut nok inhalert. Veldig til greier, og vi bestiller kjøtt med alt tilbehør og mer til. Jeg kvesser blyanten.

Besværlig skulder

Lars startet fallskjermkarrieren 10. august 1994. Tidligere på sommeren hadde han vært med to kamerater som hoppet, opp i fly. Da han så de forsvinne ut døra av Cessnaen på Kjevik, bestemte

Navn: Lars Erik Sivertsen

Klubb: Kjevik Fallskjermklubb

Første hopp: 10.08.94.

Antall hopp: 2326 pr. 19.02.06.

Lisenser: D-12, Demo 1. Tandemvideo.

Hopper: 96 fots Velocity i en Wings rigg.

Reserverigg: Stilletto 135 i en Tallonrigg.

Yrke: Selvstendig. Fritt fall fotograf.

han seg for å gjøre det samme. Ikke der og da, men på neste kurs. Gjorde fire gode linehopp og på det femte fikk han skulderen ut av ledd i landingen. Sykemeldt en måned, så var det på'n igjen. Sjekket værmelding en fredag og dro til Geitryggen. Jaga gjennom progresjonen og ble årets elev på Kjevik. På første hand deployen satt alt så riktig godt fast at han aldri fikk ut håndtaket. Nødprosedyren satt som den skulle og hodet var med.

– Skuldra mi har voldt meg en del besvær. Jeg ville bli god FS hopper og dro til Æra sommeren '96 for å lære formasjonshopping, fortsetter han og ser skrått ned på mine notater.

– Ikke '96 Tore, i 1995. Der gikk skulderen ut av ledd igjen og det var den karrieren. Så forteller han om sitt verste hopp; skulderen ut av ledd i 10.000 fot. Han lå i boks og kikket på armene sine og plutselig ble bare den venstre borte og han gikk på rygg. Litt vanskelig å komme seg rundt, med en arm som hang etter som en taustump. Så det ble litt hurramegrundt før han trakk i fire tusen, landet og fikk den så smått på plass igjen.

– Men det er så fantastisk artig å hoppe, så jeg har aldri vært inne på å gi meg, nå fikser jeg skuldra sjøl om den går opp i liminga, sier han mellom en munnfull mørkt biffkjøtt.

Perma grin

Lars har hatt Kjevik fallskjermerkklubb som sitt annet hjem. En stund bodde han sammen med Tom Flom i en leilighet på Hamresanden, få kilometer fra hoppfeltet. Det ryktes at han og Hr. Flom var sykemeldt fra jobb flere perioder de månedene de bodde der.

– Det stemmer nok det, men jeg har mer lyst til å snakke om den tiden jeg

sluttet å jobbe for å hoppe fallskjermer. Så forteller han om året 2001. Han jobbet som miljøarbeider for skakkjorte ungdommer i Lillesandprosjektet. To permisjon fra jobben rundt juletider. Dro til DeLand for å pakke for landslaget. Ble der til våren 2002 og dro rett til Voss for å filme. Han syntes det var vanskelig å sette i gang normaljobbing etter dette. Men med toårig multimedia utdanning oppå handelsgym var det å sette i gang for seg selv. Nå gjør han det så bra at han har bevilget seg 42 tommers plasma som julepresang til seg selv. Og tanken på neste hopp gjorde arbeidsdagen lettere. For det er et sentralt kjennetegn ved hoppingen hans. Han smiler ALLTID i fritt fall. Amerikanerne kaller det perma grin.

– Espen sier at du i tillegg til å smile, så tygger du alltid tyggegummi i fritt fall? Jo da, han gjør det, skjønt smilet var borte ved en anledning. Det skjedde på en Beach Boogie på Kjevik. De fløy en LET 410. Lars skulle filme og klatret ut av sidedøren på gult lys. Som ble rødt og han ble hengende der da flyet tok seg en runde før nytt run. Pilotene smilte og dundret av gårde i 200 k.p.h (forsøk på å forkorte knots pr. hour). Laget klarte ikke å få ham inn. Han hang etter den gode armen i vel et minutt. Så måtte han slippe taket og landet i Høvåg et sted (for dere som ikke er lokalkjente, en mil eller to fra Kjevik). Men han smilte da han landet.

Videofotografen

Lars har gjort 2307 hopp. 1000 av de er filmhopp. 500 av dem er tandemvideoer. Han har filmet et utall basicer og et par advanceder. Folk sier han er flink. Selv takker han Thomas Evensen for sommeren 1997, da han filmet på Æra og fikk kilovis med gode tips av Thomas.

– Det er rett og slett fantastisk morsomt å se de redde ansiktene til passasjerene før exit og så møte dem nede etter hoppet. Og det er en sann nytelse å få oppleve gleder og sorger hos hoppere på leirene i DeLand. Igjen stirrer han på notatene mine og jeg spør om han er kontrollfreak?

– Jeg forlanger ikke å bli sitert korrekt (og jeg har lovet ham at DET blir han IKKE), men jeg er en sånn fyr, at i hvert fall når det gjelder foto, ja da vil jeg gi fra meg det beste. Sitter heller noen timer ekstra for å få det slik jeg vil. Så er vi tilbake i DeLand. Han skulle filme advanced basic. Var på fest i Tampa, trynet i bassengkanten og knuste en fortann. Neste morgen filmet han som aldri før og lå der og gliste og foto-objektene smilte tilbake med latter i munn. Han hadde glemt at han var nesten tannlaus. Han klarer ikke å la være å smile.

– I tillegg til at det er gøy å hoppe, morsomt å se på de andre, så er det noe med å bare ligge der, suse av gårde. Kjenne vind og fart. Må jo le da!

Masta

En påske, mens det ennå var forbudt å hoppe base, var Lars i USA. Vår alles Kiddi gjorde sine daglige hopp fra den, gud

hjelpe meg hvor høy er den da, ca 1.000 fot masten som ligger 45 minutters kjøretur fra DeLand.

– Det var sterkt. Sånn ved femtida om morraen. Mørkt, og så å klatre opp den blinkende masta, sju hoppere og herlige lys (den masten der flasher) og sju hoppere ut, en etter en. Mitt første basehopp. Et par år senere, det var slutt med dama, dro vi til Gilje utenfor Stavanger og dundra noe der. På vei hjem, kjørte vi innom Åros utenfor Kristiansand. Lars forteller med ivrige øyne om den om lag 100 meter høye masten ("brent objekt", politiet kommer raskt, er nesten synlig fra Søgne lensmannskontor). Natthoppet var vellykket og politiet kom fem minutter etter de hadde fått stæsjet i bilen.

– BASE hopping er gøy og etter at det ble slutt med neste dame, dro jeg til Kjerag og gjorde to hopp under kyndig veiledning av Vibeke og Kim. Han har ikke hoppet mange basehopp, men er klar, når som helst.

Herlig gjeng

– Det er ikke så lett å peke ut hvem som har betydd noe for meg i hoppemiljøet. ALLE betyr noe. De jeg hopper sammen med, de jeg filmer, de jeg treffer på hoppfeltene

rondtforbi, svarer Lars når jeg vil ha navn. Men han syntes det var spesielt tungt da nestoren i Kjevik, Arvid Bråtlund, omkom i en hoppulykke på Kjevik i 2002. Arvid var som en far for de unge i klubben.

– Det blir galt om jeg skal ramse noen, for da glemmer jeg så mange andre, fortsetter han. Men nevner selvsagt Espen (Gundersen), Hr. Breen og svogeren Tom Flom.

– Even Rokne bare må jeg ha med. Jeg har jo hoppet mye på Voss. Mitt beste hopp er et innhopp hvor vi trakk i 12.000 og fløy rundt og landet inni i Bulken. Det er like mye det sosiale rundt disse innhoppene som teller, med herlige fester etter hoppene (de arrangeres hver torsdag under fulldriften til Voss). Og Evens stayerevne, gleden ved å stå på, år etter år, tenke nytt, det inspirerer meg, avslutter Lars. Han klapper seg på maven, kikker på skriveblokka mi og ber om at jeg ikke smører på for mye.

En søndag i februar. Jeg trenger et navn. Ringer Lars. Han forteller entusiastisk at han har gjort 19 hopp siden nyttår. Han ber meg om ikke ta med det Espen fortalte om at Lars var en ener i håndball og fotball og at jeg i hvert fall ikke må skrive om golfspilleren Lars. Jeg sier jeg ikke skal gjøre det, skal overhodet ikke nevne at han var meget lovende på greenen som ungdom, med 18 i handikap. Viktigere er det å forberede alle hoppere til kommende sesong; Lars gliser bredere for hvert hopp han gjør. Gled dere, som treffer ham når han skal filme basicen i påsken. Vi andre får vente til sommeren. Med å glise. I ventetiden tygger vi Toy.

Lamaer og kirketid

DA FORHOLDENE PÅ KJEVIK IKKE TILSA AT FIRE
HOPPKÅTE KFSKERE KUNNE HOPPE, BESTEMTE VI OSS
FOR Å PAKKE GEARBAGER, RIGGER, TANNBØRSTE,
VARME KLÆR OG PARACET, OG RETTE NESA ØSTOVER
TIL GEITERYGGEN.

ELISE TORGRIMSEN **TEKST**
LARS ERIK SIVERTSEN **FOTO**

Kom opp fredagskveld til ei kald klubbstue, men alltid hyggelig. Bedre ble det da Ivar Jarle kom med ved, sitt strålende humør, og ironiske kommentarer. Ble en tidlig kveld, vi var klare for å utnytte hele lørdagen, kun på hopping

Vi våknet opp til en strålende dag, hadde jeg ikke visst bedre ville jeg tro vi hadde gått i dvale og sovnet til påske... Sola skinte som aldri før, og vinden var perfekt. Blå himmel så langt øye kunne se – hva mer kan en fallskjermhopper be om? Det var bare å sele på. Å hoppe idet. Det var -9 grader da vi våknet, men med barndomslæren – finnes ikke dårlig vær, bare dårlig klær, friskt i minne var hardbarka KFSKere klare for å ta fatt på dagen sammen med Ivar Jarle. Oppmøte av vertene var vel heller labert. Mer hopping på oss tenkte vi bare.

Samtlige av oss greide rundt fem hopp

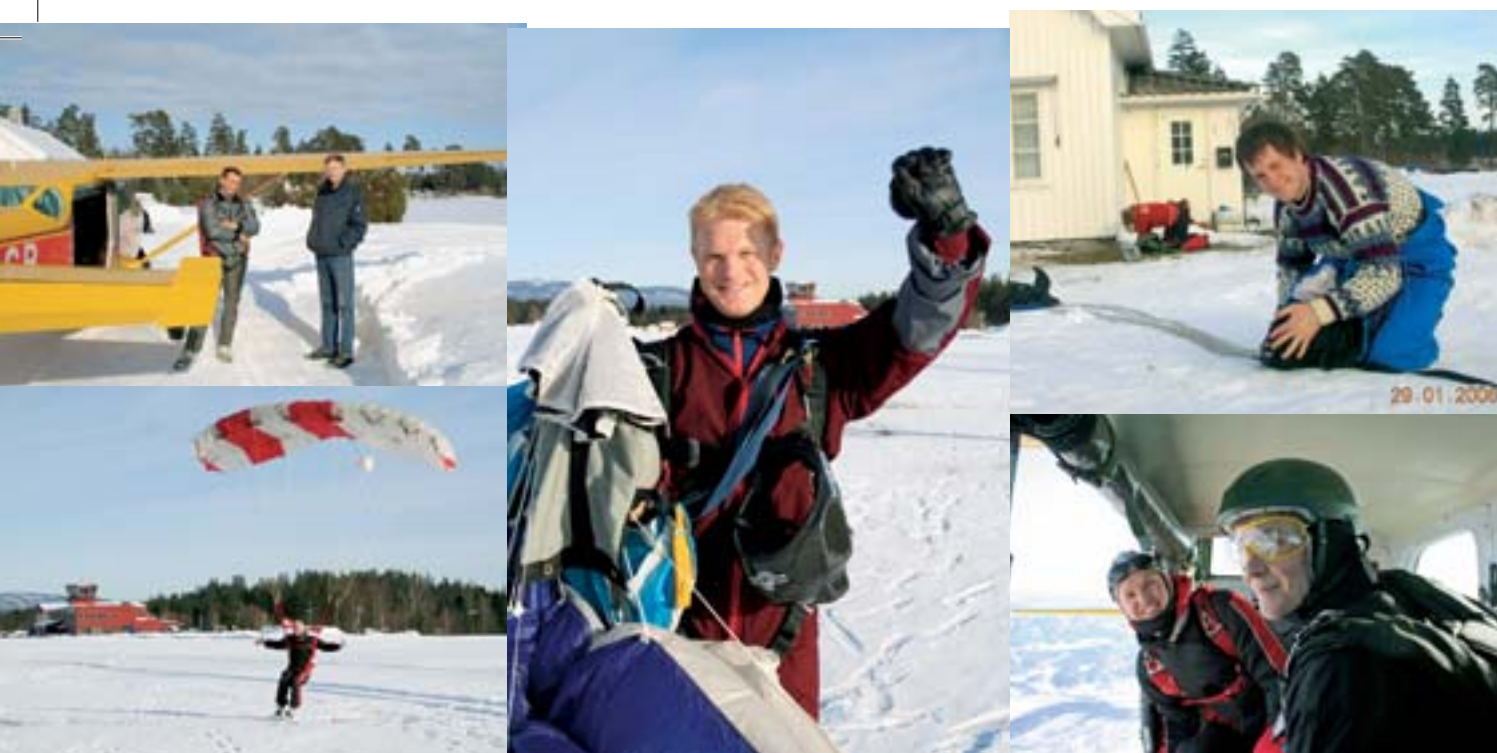
hver, ikke verst det på en dag i februar, og få folk til å fylle 206'en.

Vi dristet oss til topp første turen, tross de blå. Men må si vi ble positivt overrasket når vi åpnet døra, var jo ikke kaldt i det hele tatt. Pluss grader til og med, bare velstand, men det skal legges til at vi fra Kjevik ikke akkurat fråtsset i hopping i det siste. Så vi er ikke bortskjemte for tiden.

Lufta var rein og god å fly i, ble litt kaldt på fingrene, men ikke verre enn at vi samla inn en del hansker som vi fikk på oss før neste hopp.

Til kvelds ble vi invitert til Elin og Sus til Pizza levert på døra, fallskjermfilmer (slageren Crosswinds) og røverhistorier.

Vi begynte sterkt og den ene øla etter den andre gle ned, er jo ingenting som smaker bedre enn ei kald øl etter endt hopping. Og paracetene lå klar i gearbagen jo, ingenting å frykte. Vi er jo kjent for å ikke spytte i glasset. Men da Ivar Jarle stakk hodet sitt inn døra, og kom med en forlokkende ide. To hopp FØR kirketida kl 13, ble interessen vår fanget.

Fin start på året

DENNE HELGEN VAR ET BEVIS PÅ AT DET ER FINT OG HOPPE PÅ VINTEREN. MASSE SOL, KLAR OG FRISK LUFT, DET ER BARE Å KLE SEG OG HOPPE I DET!

LARS ERIK SIVERTSEN **TEKST OG FOTO**

Det beste hoppet var på søndag. Vi hadde innhopp på Lama Airport (Omlistrand).

Kåre Liane ringte Ivar Jarle på lørdags ettermiddag, og fortalte at han hadde lagd seg

flyplass på jordet sitt. Han lurte på, om vi ville ha et inn hopp der før kirketid?

Noe vi mer en gjerne ville. Dermed ble lørdags kvelden ganske rolig. Ivar Jarle ringte politiet, og informerte om at det skulle hoppes på Omlistrand (ett tips: informere ikke spørre).

Vi tok av fra Geiteryggen ca kl 1100.

Hoppet ut ca 1115. Det var en fantastisk skjermtur ned. Havet i bakgrunnen, hvite

jorder og solen som akkurat hadde stått opp. Masse frisk luft.

Temperaturen var -5, forfriskende!

Etter landing, ble vi vartet opp med Toblerone sjokolade, og vist rundt på gården til Kåre. Her fikk vi hilse på lamaene. Ivar Jarle fikk til og med kline litt med en. Ivar Jarle mente at lamaene er et dyr jenter hadde noe og lære av!

Skjermene ble pakket, og vi var klare for returen. Nå var vel kanskje den mest spendende delen av turen i gang. Takeoff'en fra den 300 meter lange "stripen" var ganske nervepirrende, det var akkurat nok klaring mellom vingene og brøytekanterne! Stripen var akkurat passe, og helt perfekt.

Det er ikke noen unnskyldning for å la være å hoppe om vinteren, man trenger bare et par tykke hansker, stillongs, en tykk bukse og jakke. Og opplevelsen er fullkommen.

Han introduserte oss for planene sine. Han hadde nemlig en plan som innholdt: som sagt to hopp, før de andre hadde lukket opp sine søvnfulle øyer og stabba sine skjellene fyllesjuke kropp ut av senga. Dette innholdt også noen sjarmende skapninger, LAMAER. Og der er jo ikke vær dag man har nærkontakt med disse dyra.

Øla ble fort korka, den hjemmelaga vinen til Sus forble urørt, vi ville være opplagt og klare til dette. Det ble kun noen trekk, på vannpipa til Sus, tobakk med vaniljesmak (helt lovlig), litt gitar spilling, og så i seng, ja slutter der.

Vi våkna etter ei god natt søvn til nok en fantastisk "påskedag" tross for at det fremdeles var februar. Vertene våre kokte i sammen en skikkelig cowboy frokost, med egg bacon, godt brød, og bønner. BØNNER ja, skikkelig god ide, for oss som skulle stu oss sammen i flyet, jaja vi er vel vandt til det.

Vi tok av fra Geiteryggen kl 11, Kjevik gjengen og piloten. Flyturen var bare på ca 10 min, vi steig til 6000 fot og kastet oss ut

med store glis. Det var helt perfekt å henge der i skjermen, med havet og sola på vei opp, og masse hvit snø under oss. Alle fikk en knall opplevelse, og eleven vi hadde med på fem sekunder fritt fall fikk godkjent hopp. Fint å se store glis lyse mot deg når man lander.

Vi er ikke ferdige her, for rett rundt hjørnet sto drømmen til Ivar Jarle, LAMAENE.

Jeg var litt engstelig for jeg har hørt at disse dyra kan spytte noe så inni h..., men Kåre Liane, verten, forsikret meg om at de bare koste. Ivar Jarle ble snust på og "nusset" i øret, han mener fast at vi jenter har noe å lære av lamaen.

Når vi først er inne på Kåre man jo bare bøye seg i støvet, for enhver gammel fallskjermhopper med respekt for seg selv, burde da ha ei flystripe i hagen. Han har da ei 300 meter lang flystripe rett utenfor soveromsvinduet sitt.

Stripa er nok ikke den beste. Med nedoverbakke, humper, og et tre i enden sånn at piloten er avhengig å dra flyet godt

til høyre rett etter take off, for å ikke kveste opp den lille skogen.

Det var en slags skrekkblandet fryd når jeg satt meg i flyet, men vel forbi treet var glisene store hos både hoppere og pilot.

Vi ble droppet over geiteryggen 1300, to hopp unnagjort før kirketid. Vi kom inn i klubbhuset, friske og opplagte med roser i kinna. Her var det bare å pakke å komme seg i lufta igjen, og igjen.

Vi skjønnte at vi MÅTTE gi oss når sola forsvant, og vi hadde jo noen timer igjen i bilen.

Men helga var så super bra, at vi bestemte oss for å dra tilbake helgen etter. Vi samlet en ny gjeng med KFSKere og dro fredagen etter. Klare for nye eventyr, og lamaene var hoppende glade for å se oss igjen. Og Ivar fikk kosen sin.

Vi kommer nok neste helg også, men da får vi kanskje ta oss en skikkelig fest på lørdagen, folk kan jo komme til å tro vi er blitt kjipe!

Vi har kjøpt Twin Otter!

DET ER EN STOR GLEDE
Å KUNNE ANNONSERE
AT VI, TØNSBERG
FALLSKJERMKLUBB, HAR
KJØPT OSS TWIN OTTER.

KJETIL BORGENSEN TEKST OG FOTO

For de uinnvidde så er dette et fly med omtrent like kapasiteter som en Antonov 28, som vi alle kjenner fra Rikssenteret. Den rommer masse hoppere, klatrer som en kåt ape og kommer ned igjen som et spett. Flytypen er også godt kjent som en mangeårig arbeidshest for Widerøe på kortbanenettet i Norge for noen år tilbake.

Flyets historie

Flyet vi har kjøpt er et lite stykke norsk flyhistorie. Det aktuelle flyet er av typen DHC-6 Twin Otter 200 serien, serie nr 184 fra De Havilland Canada, produksjonsår 1968. Det fløy sivilt frem til desember 1972. Etter dette ble det solgt til det norske luftforsvaret hvor det ble driftet fra 1973 til 2002. Forsvaret solgte det til USA, hvor det ble konvertert tilbake til sivile papirer. Siden 2002 har det gått som fallskjermfly over dammen. Flyet nå er fullt ut modifisert for fallskjermhopping med skyvedør samt påsatte håndtak og stigtrinn til bruk ved avsprang. Før ankomst til Norge vil flyet også til å få oppgradert avionikk slik at det kan flys i all slags vær. Medio April 2006 ankommer flyet Jarlsberg og blir døpt TUNSBERG 1.

Nasjonal kapasitet

Mye av turbinkapasiteten i Norge i dag er basert på østeuropeiske maskiner som opererer på lånt tid, da det gradvis skjer en innstramming i regulering av fly som kan operere i Europeisk luftrom. Norge er ingen unntak, vi ønsker derfor å være tidlig

ute. Det å kjøpe fly tar fort vekk litt tid. I femårs planen til F/NLF er det et mål at det skal drives hopping fra høyverdige flytyper. Vi ønsker derfor med dette kjøpet å ta vår del av ansvaret for utviklingen av fallskjermporten i Norge. Vi vil så langt det er mulig, dele på den flykapasiteten vi nå besitter. Alle klubber i Norge er derfor velkommen til å ta kontakt for å se på muligheter både for i år og de kommende år.

Svenskene har i en årrekke driftet større turbinfl i klubbene deres, dette har de fått til fordi de har hatt en urokkelig lojalitet ovenfor det flyet de så hardt har jobbet for kunne anskaffe. Vi i Norge skal ikke være noe dårligere. På samme måte vil TUNSBERG 1 kunne agere som en nasjonal kapasitet og dermed gi stabilitet og forutsigbarhet i tilgang på høyverdig flykapasitet over hele Norge. Du vil kunne bidra til langsiktighet for oss, og kommende generasjoner, ved å gjøre noe så enkelt som å komme og hoppe der hvor TUNSBERG 1 befinner seg til enhver tid. Er din klubb interessert i å benytte Twin Otter til å skape aktivitet? Ta kontakt med Kjetil Borgersen (finans@tonsberg-fallskjermklubb.com)

Oppstart i mai på Jarlsberg

Vi kommer selvfølgelig også til å lage kul hopping i en sikker ramme på Jarlsberg. Oppstart vil være mai 2006 og hopping vil pågå utover hele sommeren på de fleste ukedager samt i helger. Vi vil ha stor grad av organisert hopping på ettermiddager og i helgene. Da er hoppere på alle nivåer velkommen. Unntaket er de perioder vi deler

flyet med en annen klubb i vårt landstrakte land.

For første gang noen sinne kan vi også si at vi garantert har fly til Himmel og Hav 2006 som i år går i perioden 17.-25. juni.

Hvor ligger Jarlsberg?

Jarlsberg ligger ca fire km utenfor Tønsberg sentrum mot E18. Det er ca en times kjøring på motorvei fra Oslo, 40 minutter fra Kongsberg, og 40 minutter fra Sandefjord, for å gi en ide om avstanden.

Dette er faktisk nærmere nok til at du kan ta deg en tur etter jobb, kanskje slutte tidlig, gjøre noen kvalitetshopp og reise hjem til familien etterpå.

Bor det en gründer i deg?

Er det noe du kunne tenke deg å gjøre annerledes på et hoppfelt? Har du lyst til å være med på å skape noe andre har glede av? Lyst på utfordringer i en sosial ramme? Lyst til å hoppe Twin Otter? Du er hjertelig velkommen til å bidra med både innsats, erfaringer og meninger hos oss i Tønsberg.

Vi vil derfor gjerne invitere deg som ressursperson til å lage moro sammen med oss. Pakkere, tandempiloter, instruktører, HFL, HL, kioskpersonell, freefly instruktører, FS instruktører, kameramenn, osv, osv – dere er alle hjertelig velkomne til oss.

Er du interessert, ta kontakt med vår formann Renate Grantsdottir (renate@tonsberg-fallskjermklubb.com)

For oppdatert informasjon om hva som skjer på Jarlsberg fremover sjekk www.skydivenorway.no

Grenland fallskjermklubb fortsetter suksessen med turbin også i 2006.
Vår Black Beaver turbin går til 15.000 fot hele sommeren - Velkommen!

Se komplett terminliste på www.frittfall.no

FS / FF - SKOLE, ORGANISERING, FETE INNHOPP, BOOGIES, KIOSK, PAKKERE, BILLIG OVERNATTING, 1,5 TIME FRA OSLO

Vinterhopping i svenske fjell

17. MAI 1997 GJORDE JEG ETT AV MITT LIVS MEST
MINNEVERDIGE SKYDIVES: INNHOPP PÅ VOSS.

ANTON WESTMAN **TEKST**
HANS BERGGREN **FOTO**

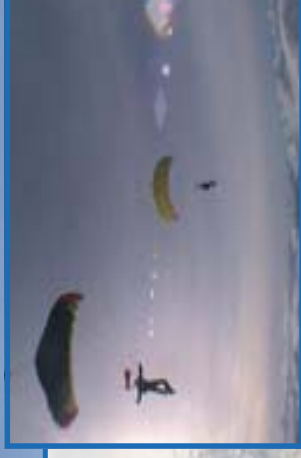
Jeg hadde aldri vært i Voss før, og ettersom vi startet fra Østre Åra var jeg helt uforberedt på den visuelle opplevelsen. Jeg og mine svenske venner lå forstummet i fritt fall og så de snøkleddde fjellene langt der nede. Helt siden da har jeg tenkt at man skulle kunne gjøre noe sånt i den svenske fjellheimen også, selv om den ikke er lite dramatisk som den norske. I Sverige har vi ikke noe hoppfelt i nærhet til fjell, så tanken har så å si havnet på is.

I oktober 2005 hendte det noe merkelig: En professor i kirurgi kom bort til meg under en matpause og spurte om det ville være mulig å hoppe fallskjerm i Västerbottens innland. Akutt- og Katastrofemedisinsk senter i Umeå der jeg jobber er involvert i et EU prosjekt som heter Extreme Weather Conditions Programme som baserer seg på at med kunnskap om kulde forbedres bedrifters og menneskers vilkår i regionen. Blant annet undersøker man forutsetningene for nye typer aktivitetsturisme, og de lurte derfor på om det ville gå å hoppe fallskjerm i de unektelig ekstreme miljøforholdene som råder i fjellene. I så fall skulle de gjerne hjelpe oss med praktiske detaljer. Det låt for godt til å være sant, og jeg var skeptisk i begynnelsen, men etter noen møter med blant annet lokale aktører i Hemavan og Tärnaby innså jeg at det hele faktisk virket gjennomførbart og tenkte: Hot damn! og ringte kompisene mine.

Så i begynnelsen av mars i år reiste vi opp til Hemavan og hoppet helikopter over fjellene, og det var sinnsykt kult! Vi lå i fritt fall mellom snøkleddde fjell, akkurat som på Voss, og swoopet nedover urørte løssnøsider i høyfjellsterreng. De ekstreme værforholdene var ikke noe problem, ettersom vi fikk pakke inne i den varme Vinterskalsstugan, men vi var litt urolige for om vi skulle forstyrre fjellmiljøet eller turistene. Men alle virket entusiastiske og ønsket oss velkommen tilbake neste vinter. Ja, tidligere også: ettersom vinterhoppingen ble vellykket så skal vi opp og hoppe der på slutten av sommeren. Om sommerhoppingen også blir bra drar vi kanskje i gang en vanlig boogie, to ganger i året. Hemavan Winter Boogie og Hemavan Midnight Sun Boogie. Den som vil være med er varmt (kaldt...) velkomne!

PÅSKEBOOGIE 2006

8-17. APRIL

Da har NTNU fallskjermklubb den utsøkte glede å invitere til årets påskeboogie. .

Det blir som vanlig hopping, hopping og masse sosiale aktiviteter...

DET BLIR:

FORMASJONSHOPPING
FREEFLY
DAGENS VIDEO
VISING AV WINGS!!!
VIDEOKONKURRANSER
TEX- MEX AFTEN
BADSTU
STAMP- STAMP...
INNHOPP
AFTERSKY
FLAK ORGANISERING
TRACKINGHOPP
BLÅ HIMMEL
GAMLE VENNER
NYE VENNER
REBUSLØP

TELEFON: 73 50 73 23
MOBIL: 90 50 73 23
WWW.FALLSKJERMHOPP.NO

FLY: PAC 750XL
(18 HOPPERE)

OVERNATTING:
100,- PR. DØGN

BOOGIEAVGIFT: 200,-

FOR MER INFORMASJON, GÅ TIL
WWW.FALLSKJERMHOPP.NO

DU STARTET SOM ELEV I NTNU FALLSKJERMKLUBB PÅSKA 2003, OG DU BLE FORT GODT KJENT OG GODT LIKT I KLUBBEN. MED BAKGRUNN FRA SKIHOPPING OG MOTORCROSS VAR DETTE ET NATURLIG TRINN PÅ ADRENALIN-STIGEN.

Det kom tidlig frem at du ville bli verdensmester, selv om du kanskje hadde det litt travelt på vegen dit. Som den dagen under Sommerboogien '04 da du hadde fått ny skjerm. Du fløy rundt og lekte deg, og landa til slutt i toppen av et stort tre. Da førstemann kom springende med kamera mens du enda hang i treet knyttet du neven og sa: «De vanke juling på den som itj skur av kamera!». «Jævla dårlig spot» sa du, vel ned fra treet. Alle andre landet inne.

Som rørlegger fra Levanger var du en stor kontrast til vekttallene i NTNU. Selv med dine 300 hopp skjønte du ikke poenget med å anskaffe noe annet enn A-sertifikat. Det stoppet deg derimot ikke fra å bli med på turer til hoppfelt verden rundt, der du samtidig banket mange timer i vindtunell.

Du var bestandig i godt humør og det var umulig å ikke bli smittet av ditt positive nærvær. Alltid en god kommentar, og historier som ofte fikk oss til å grine av latter. For deg var intet umulig, og det umulige tok bare litt lengre tid.

Selv om du ikke omkom i forbindelse med fallskjermhopping var du rimelig nære i Portugal i fjor, da du hooket deg i bakken og knuste lårbeinet og brakk ryggen. Selv med foten i strekk i sykesengen i Portugal, omgitt av portugisere som ikke snakket engelsk, var du fortsatt i godt humør. Du så det positive i det og så frem til ditt neste hopp. En kommentar vi lo godt av fra samme turen var da du ville fremheve norsk kokkekunst for en kvinnelig portugisisk servitør, og du presterte å si: «We have a lot of good cocks in Norway too».

De som kjente deg privat kjente også en kjærlig og omsorgsfull person. Det ble sagt mange go'ord om deg i minnestunden etter begravelsen din. En av dine hybelboere omtalte deg til og med som «pappa». Kirken var fullsatt under begravelsen, og fra NTNU Fallskjermklubb kom det godt over 40 stykker. Det viser at du var veldig mye for veldig mange.

Nå har du gått en annen vei enn oss andre, og lagt igjen mange gode minner. Om en glad gutt som virkelig levde livet. Fra alle dine venner i fallskjermklubben: God tur på ditt siste løft!

Billy, Lene og Stig

Per Anders Skei
1976 — 2006

KVA SKJER PÅ VOSS DENNE SUMAREN?

Nokre av høgdepunkta:

Veke 20	19-21.mai	Opningshelg fulldrift
Veke 22	1.-04.juni	16-mannstrening (uttak til The 16-way Voss Experience)
Veke 25	19-25.juni	Swooping Skills Camp
Veke 26	26.juni-02.juli	Ekstremsportveko (sjå w www.ekstremsportveko.com for komplett oversyn)
Veke 28	09-16.juli	The 16-way Voss Experience
Veke 31	31.jul-06.aug	Go Vertical
Veke 33	15-19.aug.	NM

Me held
AFF-kurs
kvar veke, me vil
halde basicleir i fs
og ff, me vil ha tilbod
om lagtrening og me vil
som vanleg ha innhopp kvar
torsdag til ein ukjend stad...

Følg med på vår nettstad:

www.skydivevoss.no

for meir informasjon

Vil du jobbe på Noregs mest eksotiske hoppfelt?

Me treng blide medarbeidarar til manifest, cafèen
og AFF-instruktørar heile sumaren og me treng bakke-
mannskap i Veko. Me tilbyr godtgjering etter avtale og
gode stabsvilkår på hopp og kost/innkvartering.

Ta kontakt med Vibeke eller Annichen på info@skydivevoss.no
eller tlf: 565 11 000 dersom du er interessert.

VOSS FALLSKJERMKLUBB

Kom og leik med oss på Voss!

Om looper og åpning av reservecontainer

AIRTECKILDE

Fallsjerm ble en idrett sent på 50-tallet. Utstyret som ble brukt var militært. Olivengrønne rigger inneholdt en enorm fire-pins hovedsjerm og en to-pins reserve. Skjermene var runde, og reserven montert på magen.

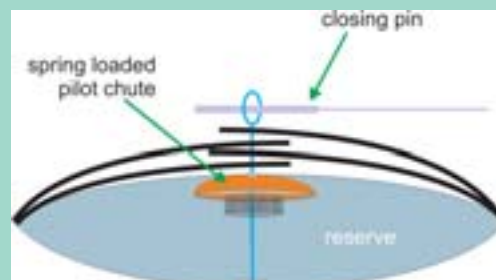
Sikkerheten var så som så. Lineovers var mer eller mindre dagligdags. Hopperne måtte kutte ofte. Det var ikke så enkelt som det er i dag – hver enkelt løftestropp måtte kuttes separat gjennom en kompleks prosedyre og åpning av spesielle låser.

De første riggprodusentene for sportsutstyr ble etablert. Learning by doing var måten å komme videre i utviklingen av utstyr. På midten av 70-tallet designet Bill Booth et enhånds frigjøringsystem for hovedskjermen – 3-ringssystemet. Et utrolig fremskritt!

Enkelte ting bedret seg mye, andre sto stille. Konene i container lukkesystemet ble erstattet med loops/løkker. Utenom det var det ingen synlige tegn til forbedring på reservesystemet på lang tid. MK-enes arbeid begynte å endre seg i 1991. Enkelte rigger behøvde en spesial loop fordi det var installert en Cypres. På den tiden var et vanlig spørsmål blant MK-er "Jeg behøver en Cypres loop, har du en?". MK bagen inneholdt forskjellige typer loops, de fleste laget av forskjellige linetyper. Disse loopene var tykke, røffe og ble stive etter å ha vært under press i en pakket rigg i lenger tid. Dette resulterte i at de kunne forsinke reserveåpningen eller til og med hindre den etter at reservehåndtaket var trukket fordi de ble sittende fast mellom maljene.

Flere fallsjermhoppere døde fordi reserveklaffene ikke åpnet i tide. For å feste reserveloopen i bunnen av containeren brukte MK-ene metall plater. Disse hadde innimellom skarpe kanter. En loop som er under sterkt press i container kan bli (og har blitt) filt over av disse

skarpe kantene over tid. Også en liten detalj som har kostet liv. A number of skydivers died because the reserve flaps did not open in time.

Da Cypres kom på markedet i 1991 var det med en helt ny måte å åpne reservecontaineren – loopen ble kuttet.

Denne metoden var resultatet av en ny ide og flere års research, testing og raffinering. Før lanseringen ble over 40 containertyper testet ut. Ideen tok det et par dager å klemme ut, testingen to fire år.

Gjennom testingen ble det klart at det var svært viktig at kvaliteten på loopen var god, og hvor farlig det kunne være med en

dårlig loop. Airtec forsøkte å finne en ideell loop. Et lite tysk veveri ble kontaktet for utviklingen av denne. Loopen ble vevet som en tube så den kunne spleises inn i seg selv. Samtidig var den bare 1,8 mm i diameter, ekstremt fleksibel og med en galtt overflate. I tillegg fikk den silikon på de ytterste 3 centimetrene. Til tross for at loopen er ekstremt tynn har den en bruddstyrke på 200 kg. Resultatet er en pålitelig og rask containeråpning med minimal risiko for at loopen fester seg. En positiv bieffekt er en vesentlig reduksjon av trekraft på reservehåndtaket, opp til 50%. Flere ulykker tidligere har blitt listet under "ikke trukket", men burde muligens ha stått under "klarte ikke å trekke" – på grunn av gammeldagse loops.

Alt har ikke blitt funnet opp samtidig. Den karakteristiske Cypres "smily" loop platen var ikke med fra starten. Den første løsningen var en plate med en pinne gjennom, også laget av Airtec.

I tillegg var ikke systemet alltid pålitelig. Det forekom tilfeller hvor ringen ble løsnet, men løftestroppen fremdeles hang på. Til tross for risikoen og innsatsen hopperne på denne tiden måtte akseptere tok hoppingen seg opp.

På starten av 70-tallet dukket de første firkantskjermene opp. Deres pålitelighet var ikke verd mye. Para Plane, en av de tidligste skjermene, åpnet på ett av tre hopp.

Folk fortsatte likevel å hoppe. Sakte ble ting bedre. Litt senere kom Piggy Pack – en konstruksjon som hadde reserven plassert i en andre container på toppen av hovedskjermen, begge på hopperens rygg.

nere

Denne platen forutsatte en spesiell knute. Det fungerte fint, men knuten krevde noe oppmerksomhet for å bli knytt korrekt. Flere klarte dette, men det var utrolig mange forskjellige versjoner

å se ute på feltene. Det var absolutt rom for forbedring.

I 1992 ble "smily" platen introdusert. Dette gjorde Cypres loop systemet bedre totalt sett.

Denne runde aluminiumsdisen uten skarpe kanter er et lite kunstverk. Den har tre hull med absolutt glatte kanter. Loopen træs gjennom den midterste, gjennom den venstre og til slutt gjennom den høyre. Knuten er nesten idiotsikker. Træingen reduserer trykket på knuten med 30%, så man unngår at knuten

krymper og dras gjennom hullene.

Både loop og plate sammen har gjort hopping vesentlig tryggere de siste tiårne. Takket være Cypres.

Siden systemet ble introdusert i 1992 har 510.000 "smilies" og 2.100.000 loops blitt produsert og levert MK-er, fabrikker og pakkere verden over. I dag er det vanskelig å finne en rigg som ikke har dette utstyret.

Automatåpnere til besvær?

UNDER TRENINGSHOPPENE TIL WORLD TEAM I THAILAND MÅTTE EN AV DE FEM C130 HERCULESFLYENE GÅ NED OG LANDE PÅ GRUNN AV NOEN OKSYGENPROBLEMER FOR HOPPERNE.

AIRTECKILDE

Ved nedstingingen hadde kabinen ekstremt høyt trykk, over 1.100 milibar. Dette er langt mer enn hva man kan oppnå under normale omstendigheter på landjorda. 24 av hopperne i flyet hadde Cypres 1, 60 Cypres 2 og fire hadde andre automatåpnere.

De 24 Cypres 1 åpnerne reagerte slik de er programmert til; en så urealistisk situasjon skal sette dem i "lock out" modus. Når dette har skjedd vil ikke enhetene fungere igjen før de har vært gjennom en full fabriksjekk. Dette er bevisst, for å unngå mulige feilbedømminger fra enheten.

Cypres 2 enhetene kan analysere og håndtere en slik situasjon bedre. Det var ingen grunn for dem til å gå i "lock out" modus, da de oppfattet at det ikke var noen permanente feil. Alle disse kunne hoppes videre direkte.

Det er ikke kjent hvordan de fire andre automatåpnerne reagerte.

Airtec reagerte raskt på situasjonen. De fikk beskjed om hva som var skjedd. 26 timer senere hadde en servicemann fløyet inn fra Tyskland med 30 nye Cypres 2, og riggerne var i full gang med å bytte ut alle Cypres 1 med "lock out", pluss de fire øvrige enhetene. Neste morgen var alle hopperne i luften.

Ready - Set Go!

Brief og debrief. Alle må begynne et sted, og alle har noe å lære!

OG DERMED ER ALLE HOPPERNE SPREDD UTOVER HELE HIMMELEN OG DERE BRUKER
RESTEN AV HOPPET PÅ Å PRØVE Å FINNE SAMMEN IGJEN.

OFSKTEKST

TROND BOLSTADFOTO

Begynner du å bli lei av å dette, ut av flyet uten noen mål med selve hoppet, men bare for å lage hull i luften? Ønsker du å komme videre i progresjonen din? Meld deg på rekrutteringslandslaget FS skole 30. mai til 2. juni, så har du en kjempemulighet til å 'banke av litt rust' etter vinterens dvale. Med så mye spennende som skjer på hoppfronten i sommer finnes det ikke noe bedre enn å starte sesongen tidlig med litt kvalitetshopping.

Alle hoppene vil bli filmet sånn at du kan se og lære av det du gjør. Først og fremst vil vi legge vekt på sikker separasjon og tracking, kroppsstillingen og forskjellige bevegelser du vil ha brukt for i firer hopping som senterpunktvinger, sidesliding, stige og synke og å bevege deg fram og tilbake. Dette er øvelser vi vil sette sammen til gøyale hopp. For ferske hoppere er FS skole gull verdt. Grunnstillingen du lærer som elev er ikke så veldig effektiv når du ønsker å score mange poeng i firer. Etter noen hopp er det også ganske vanlig å legge til seg noen uvaner med tanke på kroppsstilling uten at man er klar over det. Da kan vi gi deg noen råd som du kan tenke på og jobbe med videre utover i sesongen. Om du drømmer om å bli storformasjons hopper, AFF-hoppmester, videomann, 4-hopper eller bare en boogie hopper er det utrolig viktig med en god kroppsstilling for at du skal kunne fly kroppen din best mulig. FS skole er lærerikt uansett nivå, for man kan alltid bli bedre. Å svinge fort er ikke vanskelig. Utfordringen ligger i å kunne stoppe like fort og presist. Vi legger opp antall og type hopp utfra erfaringsnivå. Tempoet vil ikke bli høyere enn at vi tar oss tid til å gjennomgå hoppene godt på forhånd og å debriefe de etterpå. Noen vil begynne med en til en instruksjon, mens andre har mer erfaring og vil hoppe 3:1 (tre elever og en instruktør). Har du akkurat dannet deg ett firerlag og ønsker litt oppstartningshjelp kan vi få dere i gang ved å gi litt råd om for eksempel treningsplan, hvordan hopp dere bør starte med, hvem som skal være i hvilken "slot" eller andre spørsmål dere måtte lure på.

I tillegg til masse kvalitetshopping skal man også ha det moro på bakken! FS skole er nemlig mer enn et sted å lære. Her har du en kjempemulighet til å bli kjent med nye hoppkompiser eller kanskje du til og med finner deg noen lagmedlemmer?

Instruktørene vil i hovedsak bestå av:

Derek Broughton: fulltids 'vaskekone' på Æra gjennom flere sesonger. Ivrig hopper som får med seg de fleste løftene i løpet av sesongen, og

trives både på mage og i head-down. Derek har ca 2500 hopp og 12 timer i vindtunnel. Han har tidligere hoppet på lagene Gonnabes, Nexus og nå på Prospects.

Kristine Willadsen: er den hestegale jenta fra Fredrikstad med det søte smilet. Under NM i høst fikk hun og laget hennes Sky Designs pokal for innsatsen i FSR-4 intermediate. Kristine har ca 800 hopp og skal nå hoppe med Prospects.

Kjell Inge Tangedal: har (når han ikke er ute på hemmelig oppdrag for fedrelandet) hoppet på Prospects siden 2003 og har ca 1500 hopp.

Ellen Cathrine Burchardt: camper store deler av sommeren på Æra, der hun er samboer med det søte smilet fra Fredrikstad. Ellen har hoppet på Gonnabes og nå på Prospects. Hun har snart 1000 hopp (men vil ikke si når..).

Det vil også være FS instruktører tilgjengelig under store deler av fulldriften på Østre Æra i sommer. Så nå er det bare å sette i gang med å planlegge og gjøre seg klar for en ny sesong. Send en mail til Ellen om du ønsker å melde deg på FS skolen (ninneb@hotmail.com). Vi håper å se mange hoppglade ansikter på Æra i sommer.

Kom till Gryttjom och rivstarta sommaren 2006!

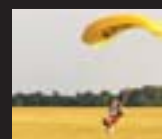
Hos oss hoppar du snabbast, längst, friast och störst!

Basic Camp
29 maj–2 juni

Basic Camp
5 juni–9 juni

Swoop Camp
12 juni–16 juni

Free Fly Camp
26 juni–30 juni

Big Way Camp
30 juli–4 augusti

STOCKHOLMS
Fallschirmsklubb

För mer info:
www.skydive.se

Atmonauti konkurranse

... atmosfærenavigatørenes leker

MARCO TIEZZI **TEKST**

I 2000 ble Atmonautikonseptet introdusert. Det var utviklet av Marco Tiezzi og Gigliola Borgnes, www.atmonauti.com, og innebærer at man bruker kroppen som en vinge. Kombinasjonen av fart og vinkler gir løft og en virkelig flyfølelse – uten hjelpemidler.

På disse fem årene har mange hoppere sluttet å snakke om å falle, og begynt å prate om å fly. Entusiasmen er stor, og mange har blitt veldig gode – de flyr med grep, med ansiktet opp eller ned, hodet eller føttene først. På grunn av det høye nivået har det blitt mulig å starte konkurranser i Atmonauti teknikk.

I år arrangerer Atmonauti konkurranser i tre grener: SFIDA, RACE og ARW4. Den første konkurransen blir på Skydive Marche, Italia, fra 22. april til 1. mai. Vi tar med litt mer om konkurranseformen, til inspirasjon i norske klubber:

SFIDA

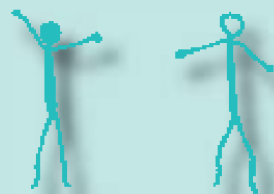
gjennomføres som en konkurranse mellom to konkurrenter, hvor en navigator setter opp en base for de to. Den som gjør flest overganger etter grep med navigatoren vinner. Overgangen består i en 360 og loop, og utøveren kan ligge på mage eller rygg.

Race

gjennomføres også som en konkurranse mellom to konkurrenter, hvor to frontmonauter setter seg opp som porter som skal rundes så raskt som mulig, med maks kontroll uten grep. Dette innebærer kontinuerlig bytte mellom forlengs- og baklengs flyging, mens man runder de to portene.

ARW4

Firer er den mest spektakulære grenen. Lag på fire atmonauter pluss videomann gjennomfører formasjoner i sekvens. Vinneren er det laget som har flest poeng når de passerer 8.300 fot – det er altså ingen definert arbeidstid. Formasjonene er frie eller blokker.

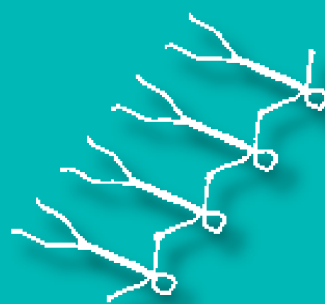

Backmonaut / Frontmonaut

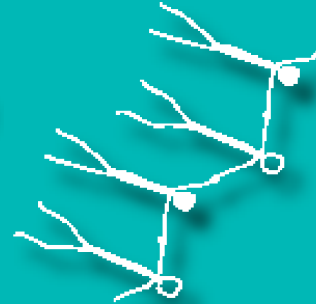
Atmonautievents på Skydive Marche i år:

Påskeboogie, 12.-17. april
SFIDA og Race konkurranse, 22.april-1. mai
Free Style med Gigliola, 18.-21. mai
Atmonauti Pro3, 1.-11. juni
Wing-Suit Boogie, 29. juni-2. juli
ARW4 konkurranse, 22.-30. juli
Sommerboogie, 5.-15. august
Verdensrekord, 19.-27. august
Ma.Gi.A. boogie, 23. september-1. oktober
Equinoxboogie, 21.-29. oktober
Break off boogie, 1.-12. november
For alle detaljer om konkurranser, events og regler sjekk ut www.atmonauti.com.

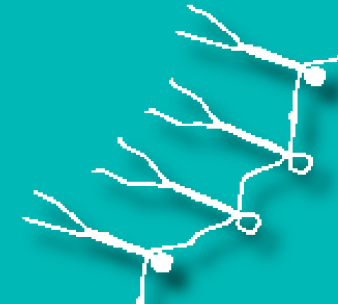
Formasjoner 2006

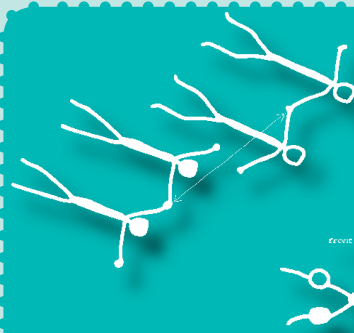
Free n°1 – Atmo Line

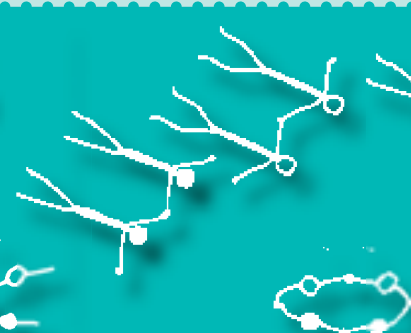
Free n°2 – Atmo-Combo-Line

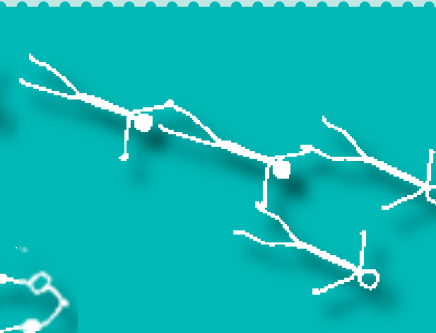
Free n°3 – Atmo Simline

Free n°4 – Atmo Flower

Free n°5 – Atmo-Star

Free n°10 – Atmo Alien

Rustbanking

SOM JEG SKREV I FF # 4/05 SÅ HADDE VI I FJØR ET ULYKKESFRITT ÅR FOR FØRSTE GANG SIDEN 1998.

Vi hadde ikke før rundet årsskiftet før det kunne gått galt igjen! Under hopping på Gran Canaria ble en meget erfaren norsk fallskjermhopper "bombet" under et nimanns FS hopp med det resultat at venstre overarmsbein brakk slik at armen ble helt ubrukelig og ble hengende flagrende etter hopperen. Etter trekket var han kun i stand til å løsne høyre brems og styre seg ned og lande med et styrehåndtak. Det gikk bra denne gangen takket være hopperens erfaring og for landingens del sannsynligvis fordi han hoppet med en konservativ skjerm, samt ikke minst pga en god porsjon flaks.

Vi har fokusert veldig mye på skjermkjøring og landingsfasen de siste årene og med god grunn, men muligens tenker vi derfor noe mindre over og muligens undervurderer sann-synligheten for og risikoen med fritt fall kollisjoner

Nå skal de fleste av oss banke ut rusten etter noen måneder med lav fallskjermaktivitet. Ta det med ro og ikke gjør noe dere ikke føler dere komfortable med. Det er påskesamlinger med store fly både her hjemme og i utlandet så det krever ekstra aktpågivenhet når dere setter i gang hoppingen igjen og gjerne vil fort opp på løft og på så store formasjoner som mulig.

Den siste tiden har det vært mange henvendelser om forsikringsbehov fra hoppere som skal til utlandet å hoppe. All den informasjonen dere trenger er tilgjengelig på WEB siden til Fallskjermseksjonen under Medlemssider/Nyttig informasjon/Diverse informasjon/Nyttig ved hopping i utlandet. Et råd er at dere må være ute i god tid og ta dette som en del av reiseforberedelsene. Enkelt sagt så trenger dere ekstra forsikringer når dere hopper utenfor Norden. Det er spesielt tredjemannsforsikring og den kan dere få ved å henvende dere til NLF/NAK. I tillegg trenger dere å ha med dere Europeisk helsetrygdkort (tidl E 111) når dere reiser utenfor Norden men innen

EU. Kortet bestilles ved å gå inn på trygdestaten.no og det tar ca en uke å få det tilsendt. Reiser dere utenfor EU og hopper, vil jeg tilråde dere å skaffe dere en reiseforsikring som også dekker luftsport. Vær 100 % sikre på at det gjør det, slik at dere ikke opplever å få erstatningskrav(regress) når dere kommer hjem. Spesielt i land som USA kan selv relativt enkle behandlinger komme opp i ufattelige summer, for ikke å snakke om hva langvarig og komplisert behandling koster. Et godt alternativ er å kjøpe Gjensidiges reiseforsikring utvidet for luftsport. Der står det nemlig i forsikringsvilkårene uttrykkelig at politen er utvidet til også å dekke luftsport. Hvordan dere går frem i så måte finner dere også på nettsiden vår. Planlegger dere å hoppe i USA vil jeg på det sterkeste anbefale at dere tegner medlemskap i USPA (ansvarsforsikringen er god), noe dere kan gjøre i manifestet på alle USPA DZ's.

Jeg ønsker alle blå himmel og myke snølandinger!

Jan Vang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

Ledermøte og Fagseminar 4.- 5. Februar '06

HANS CHRISTIAN AMLIE, FOR STYRET OG SUTekST

Arrangementer, medlemstall og økonomi

Vi startet lørdag formiddag klokken 11.00 med informasjon fra styret. Vi gikk igjennom arrangementer vi har hatt i 2005 – NM, Norgescup og F/NLFs støtte til European Swooping Tour under Ekstremsportveko. Videre orienterte vi om meget gode medlemstall og god økonomi. Fallskjermseksjonen var 31.12.2005 forbundets største seksjon med 4205 medlemmer. Dette er første gang vi er størst av forbundets syv seksjoner. Hovedårsaken til denne økningen er økt tandemaktivitet i landets tre største klubber Oslo, Voss og Grenland. Vi ser av tabellen under at vi har hatt en økning på 394 medlemmer fra 2004 til 2005. Vi kan også observere at det er en økning på 67 seniormedlemmer. Det er meget positivt. Dette er hovedgruppen av vanlige fallskjermhoppere fra A- til D-sertifikat. Dermed er en negativ trend i denne gruppen de siste 4-5 årene snudd med en økning i 2005. Vi klarer å ta bedre vare på våre erfarne hoppere. Det er viktig!

Selektert gruppe	Medl 31.12.2004	% av alle	Medl 31.12.2005	% av alle seksj.	Endr 2004/5	Endring %
Fallskjerm	3811	26,05	4205	27,07	394	10,34
Fallskjerm/Kvinner	840	22,04	1175	27,94	335	39,88
NLF	14632	100	15536	100	904	6,18
Fallskjerm/Senior	1711		1778		67	
Fallskjerm/Tandem	1570		1891		321	

Se ksjonen har et godt driftsoverskudd i 2005. Mye av årsaken er at vi ikke har sett behov for å ansette noen i den 30 % administrative stilling det er budsjettet for. Det er i dag fortsatt ikke nødvendig. Jan klarer fortsatt å skuffe unna i Rådhusgata. Videre er den økte tandemaktivitet også en viktig faktor.

Styrets hovedsaker i 2005

I 2005 har våre hovedsaker vært landslaget, rikssenteret, storflyressurser og ny BSL D4-2.

Med rikssenteret vårt på Østre Åra følger en del utfordringer. Anlegget skal vedlikeholdes, samarbeidet med OFSK skal pleies, forholdene rundt skytefeltet og FUA (Flexible Use of Airspace) skal kontinuerlig overvåkes og bearbeides.

Styret i OFSK og Jan Wang samarbeider i noen enkeltsaker som reguleringsplanen for rikssenteret og festekontrakten. Styret F/NLF legger nå også en plan for fremtiden for rikssenteret med forhold som utbygging av stripa m.m.

Trude Sviggum ble ansatt som ny landslagsansvarlig i 20% stilling 1.des 2005. Hun er da ikke lenger medlem av styret. Alvn Fyhn, tidligere vara, trådte dermed inn som fast styremedlem. Kjetil Borgersen er fortsatt vara.

Trudes arbeidsoppgaver er å:
forme landslagsbudsjettet og styre landslagsøkonomien
koordinere idrettsrelevante saker
rapportere til avd.leder

Landslagene

Bakgrunn for landslagssatsing er toppidrettsdokumentet og langtidsplanen 2005-2006. Målet vårt er å bygge opp topp internasjonal kompetanse i teknisk konkurransehopping og treningsmetodikk i firer formasjonshopping og freeflying, samt spre kompetanse om teknisk konkurransehopping og treningsmetodikk nasjonalt og på klubbnivå.

Landslaget i formasjonshopping Arcteryx med Ole Petter Hjelte (kaptein), Ditta Valsdottir, Tore Buer, Øyvind Buer har fått ny kameramann – Mikjel Skurdal. De har nå vært landslag siden 2003 og har 2000 laghopp.

31. aug. 2005 fikk vi også vårt første offisielle landslag i Freefly. Skywalkers består av Erling Strømmen (kamera), Mathias Holst og Kristian Moxnes. De har hoppet sammen på lag siden 2002, og har vært norgesmestere i Freefly siden 2003.

Sesongen 2005 har Arcteryx gjort 850 treningslaghopp, flydd mye i vindtunnel og gjort 300 instruksjonshopp. Skywalkers har gjort 366 laghopp, også flydd mye vindtunnel og har totalt gjort 300 instruksjonshopp.

Resultater 2005

Arcteryx

1. plass NM, Oppdal
3. plass EM, Russland
5. plass World Cup, Arizona (19,2 i snitt!)
1. plass FSL
1. plass FSL meet oktober

Skywalkers

1. plass NM, Oppdal
3. plass EM, Russland
6. plass World Cup, Arizona

Begge lag deltok også i Norgescupen.

For sesongen 2006 vil begge lag trene på DeLand. Planen for lagene er:

Arcteryx: 800 treningshopp, instruksjon
Skywalkers: 400 treningshopp, instruksjon
FF-basics 5-20 april, 30 påmeldte deltakere
FF-basics 1-15 april, 10 påmeldte deltakere
(ledige plasser!)

Deltakelse i VM, NM og Norges-cup

F/NLF har også tatt ut noen nye medlemmer til rekrutteringslandslaget i formasjonshopping i 2005. Disse er ikke støttet økonomisk men har utstyrsgoder i forhold til landslagenes sponsravtaler. Prospects består nå av Kjell Inge Tangedal, Ellen Burchardt, Derek Broughton og Kristine Johansson.

I uke 34 vil F/NLF gjennomføre det årlige landslagsuttaket i FS og FF på Rikssenteret.

CAMO

Jan orienterte videre om NLFs etablering av CAMO.

Part M (Continuing Airworthiness requirements) er en av delene i forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. nov 2003 (vedlikeholdsforskriften). For luftfartøy som ikke er involvert i ertvismessig lufttransport kan Luftfartstilsynet gi dispensasjon fra vedlegg I (Part M) frem til 28. september 2008. Part M gjelder for motorfly, seilfly og ballong. For å holde kontinuerlig luftdyktighet gyldig kreves at man årlig foretar "airworthiness review". Part M legger opp til at dette gjøres av CAMOer. For privatflyeiere blir det tre alternativer for årlig å få utstedt Airworthiness Review Certificate (ARC) (kreves for at luftdyktigheten holdes gyldig).

Controlled Environment: Eier/bruker har en kontrakt med en CAMO om at denne kontinuerlig har oversikt over vedlikeholdsarbeider og status på luftfartøyet. CAMOen kan da utstede ARC hvis alt er i orden. Hvert 3. år skal flyet inspiseres av personell fra CAMOen, de andre årene utstedes ARC etter dokumentgranskning. Det er et krav om at luftfartøyet har vært tilknyttet CAMOen minst 12 måneder for at denne skal kunne utstede ARC (Airworthiness Review Certificate).

Uncontrolled environment: Eier/bruker har ikke kontrakt med en CAMO, men må hvert år få utført dokumentgranskning og inspeksjon av luftfartøyet av en CAMO. Etter godkjent granskning og inspeksjon utsteder CAMOen en anbefaling som sendes LT sammen med en søknad om utstedelse av ARC.

Alternativt beskriver Part M at LT selv fortar

årlig granskning, inspeksjon, og utsteder ARC. Dette krever utvidelser i organisasjonen og lite sannsynlig at blir gjennomført på generell basis.

Konklusjon av CAMO

Alternativ 1 blir høyst sannsynlig det mest kostnadseffektive alternativet da det kun krever inspeksjon av fartøyet hvert 3. år.

NLF/NAK må ta stilling til om vi ønsker å etablere en CAMO med "alle" rettigheter. Dette vil primært være et tilbud til våre klubber, men vi kan også selge tjenester til private flyeiere.

Flyeierne/klubbene antas å ha en god nytte av å være tilknyttet en frittstående CAMO, da de i langt større grad enn i dag vil stå friere til å innhente tilbud på spesifiserte edlikeholdsoppdrag hos verkstedene.

Brukerfinansiert

Forbundsfinansiert 100% i 2006. Forbunds- og brukerfinansiert i 2007 eksakt fordeling avhenger av hvor mange som melder seg på systemet før de må (klubb og privateide fly).

Ordningen vil være 100% brukerfinansiert fra 2008. Kostnader for F/NLF, som vi må finne dekning for i budsjettet.

- 2006 kr 15385

- 2007 kr 11346

Videre ble det orientert om etablering av komitèen for ny kontingentsstruktur i NLF. Hans Olav Ingdal er representant fra fallskjerm.

Ny BSL D4-2

Jan ga også en innføring i ny BSL D4-2 som regulerer sivil fallskjermhopping i Norge. Gjennom god dialog med LT har vi fått en ny forskrift som er gjeldende fra 1. mars 2006. Den viktigste endringen fra tidligere forskrift er at det nå ikke kan hoppes fra helikopter som ikke er i ertvismessig drift. Årsaken er ulik regulering helikoptrene er underlagt, ref. bl.a. CAMO. F/NLF jobber for null begrensninger her, så saken har vår fokus fremover.

IPC (International Parachuting Commission)

Våre delegater Pål Bergan og Carl-Erik Tuv

kjære medlemmer!

Snøen laver ned og jeg sitter og ser utover Bunnefjorden som nå er isdekt. Jeg ser over isen til Langøyene, og tenker tilbake til forrige sommer da jeg landet der i fallskjerm. Alvin, Rune, Børge og jeg hadde kledd ut Frank i tight skinnndress og kyllinglue over frappen. Han skulle gifte seg om én uke. Vi hoppet ut fra LN-VYN i 12.000 fot midt over Oslofjorden på et perfekt run levert av Bengt pilot. Det var ikke behov for én grads korrigering, noe vi fra småklubbene egentlig liker å gjøre ved Cessna-hopping. Alvin var tandemhoppmester med en glisende Frank på magen. Rune og jeg filmet. Slike hopp gir meg så utrolig mye. De er viktige for at jeg som fallskjermhopper motiveres til å hoppe år etter år. De er viktige da de gir meg en ny opplevelse innenfor hoppingen min. Disse hoppene utenfor det vanlige hoppfeltene, hvor hoppet man gjør er noe særegent og man fortsetter med noe sosialt i etterkant er for meg livsviktig. Jeg oppfordrer derfor hoppfeltene til å lære av bl.a. vossingene når det gjelder å skape arrangementer utenfor hoppfeltet. Dette gir minneverdige opplevelser, og jeg mener det utvilsomt får våre seniorhoppere til å fortsette i større grad enn de gjør idag.

Våren er rett rundt hjørnet. Vi i styret har trappet ned styrevirksomheten noe, da det er færre saker som krever styrebeslutninger.

Hans Christian Amlie
Leder F/NLF

var i januar på IPC-møte i Stockholm. Jan var med som observatør. IPCs mandat er å legge rammebetingelsene for neste VM. Nye forslag til regler blir diskutert og evt. vedtatt. Norges forslag om å avvike omdømming ble vedtatt med stort flertall.

IPC er nå preget av å stå på stedet vil. Det er ingen fremtidsvisjoner eller moment i organisasjonen. Etter at IOC bestemte seg for å ikke ta opp flere grener i OL og World Games ikke lenger ble arena for å vise seg for IOC, virker det som luften har gått ut av ballongen for ledelsen i IPC. Dette ønsker Pål å gjøre noe med. Han har et brennende engasjement for fallskjermhopping internasjonalt og for den norske landslagssatsingen. Carl-Erik sitter i FS-komiteen og snakker formasjonslandslags sak. Således har våre landslag innflytelse på VM-reglementet. Nå med vår sterke landslagssatsning er det strengt nødvendig at vi har slagkraftige delegater i IPC, og det har vi gjennom Pål og Carl-Erik.

EAS (Europe Air Sports)

NLF prater for tiden varmt om EAS. Det er ønske om at samtlige seksjoner stiller med hver sin delegat. EAS er vårt europapolitiske høringsorgan når Euro Control eller andre luftfartsmyndigheter ønsker nye reguleringer. EAS er en samling av de europeiske aeroklubber, og taler således luftsportens sak inn mot EU. F/NLFs interesse vil være å delta i høringer hva gjelder våre klubbfly og innleide storfly. Motorflyseksjonen vil tale vår sak i småflyklassen, men reguleringer gjeldende større hoppfly må vi fronte selv. Da TCAS-reguleringen kom var den kanskje ikke ment å ramme vår virksomhet, men gjorde det fordi vi aldri var med i høringsprosessen. Derfor er det viktig å se utviklingen i EAS, og våre IPC delegater har fått i oppgave å sonde terrenget. Styret har bestemt seg for å vente med oppnevning av delegater. NLF må også komme tilbake med hvilke økonomiske konsekvenser en slik deltagelse vil ha.

Langtidsplanen 2005-2008

Styret gikk raskt igjennom hver hovedsak i

langtidsplanen og redegjorde for status under hvert punkt:

- Økonomiske rammer
- Seksjonens drift
- Rekruttering
- Kjønnintegrert, konkurransefri aktivitet og idrett
- Konkurransedrett
- Sikkerhet og kvalitet
- Anlegg og luftrom
- Service til klubbene
- Samarbeid med forsvar
- Planen fremover

Neste langtidsplan styret skal utarbeide, og som skal vedtas på årsmøtet i 2007, blir for perioden 2007-2010. Langtidsplanen er vårt politiske styringsverktøy. Den skaper kontinuiteten og forutsigbarheten i arbeidet vårt.

Fagseminaret

Klokken 15.00 overtok SU ved Knut Magne stafettpinnen. Resten av helgen var viet fagseminaret. Først gjennomgikk vi de årlige statistikkene for ulike hendelser, sammenlignet med tidligere år og andre nasjoner. Viktige bemerkninger for 2005 var at vi for første gang siden 1998 ikke hadde noen dødsulykke. Dog har vi hatt 5-6 hendelser som var kritiske og kunne hatt et annet utfall.

Vi så at vi fortsatt har en dårligere hendelsesstatistikk enn våre nordiske naboer. Det er vanskelig å sette fingeren på årsaken til dette.

Så gikk vi igjennom SU bulleteng 0501. Den tar for seg tiltak etter opphold i hopping. Det har vært uenighet om hvordan denne skal tolkes, og etter en lengre dialog på fagseminaret er det nå større enighet om tolkningen av bulletengen.

Søndagen startet med Materiellsjefens innlegg om Aerodynes Student-seletøy. Det kan leses mer om den på www.aerodyne-int.com. Videre orienterte Burre om diverse materiellsaker før Eirik Breen hadde et innlegg med forslag til nye regler for bruk av wingsuits og trackingklær. Eirik er HI i Kjevik FSK. Det ble lagt en tønne fuel på bålet da Øyvind Løkeberg fra VKB hadde sitt innlegg om forskning

rundt wingedresser og aerodynamikk i forhold til å bruke kroppen som vinge. Utklipp fra foredraget:

"Målet er å utvikle en optimal dress der kroppen brukes til å fly med. Da er det nyttig å kunne logge data for hvert testhopp for å kunne forbedre detaljer når det gjelder kroppsstilling, utgangsvinkel og ikke minst selve dressen. Med en Topcon Legacy E logges posisjoner, vertikal og horisontal hastighet opptil 20 ganger i sekundet. Med en høy, bratt fjellvegg i ryggen, er det ofte et problem med GPS-dekning, men med GLONASS i tillegg er dekingen sikret.

...Løkeberg er en av flere basehoppere i Trondheim, som jobber og er i kontakt med NTNU- og SINTEF-miljøet. Foreløpig har de prosjektet "GUNDA" gående. Ved hjelp av GPS/GLONASS og programvare for aerodynamiske beregninger, optimaliseres hoppdress og kroppsstilling. Håpet er for øvrig at dataene kan lede frem til en diplom- eller doktoroppgave ved institutt for fluidmekanikk ved NTNU.

"Tidligere har video vært eneste hjelpemiddel i tillegg til egen opplevelse av hoppet. Det ga en ganske subjektiv vurdering av hva som egentlig foregikk under hoppet. Men med den høye logge frekvensen kan vi nå logge posisjoner og hastighetskomponenter, når vi har større mulighet til å studere hoppet i detalj,"

Hler og klubbledere satt målløse i sin beundring av et nøye forskningsbasert studie, som ga enorme resultater i hvordan man kan fly kroppen

sin uten nevneverdige vinger, sett i forhold til wingedressutviklingen de siste årene. Dette ble poengtert med visning av kortfilmen Superterminal som viser hvordan kroppen flyr aerodynamisk optimalt med stillingen vist i figuren under.

Etter en kaffepause og prat om optimal flyging av kroppen overtok Øyvind Godager med sitt foredrag om utsprangsrekkefølge. Han skrev om dette i sin I-1-oppgave i høst. Oppgaven var begrenset til å omhandle kun magehopping og freeflying (hodet opp eller ned – ikke vertikal flyging). Ved matematisk modellering og simulering bekreftet han teorien om at magehoppere bør exite først ved motvindsrun og nullvind. De bør exite siste ved medvindsrun. Oppgaven tok ikke for seg forhold etter hopperne henger i skjerm og flyr inn mot landing. Oppgaven søkte å finne størst spredning av hoppere ved skjermåpning og ikke størst spredning i tid i forhold til landing.

Før oppsummering av helgen gikk Knut Magne igjennom SUs utvikling av nytt norsk AFF-instruktørkurs. F/NLF ønsker å lage et eget kurs da mange AFF-instruktører og norske IEer mener USPA's kurs ikke er godt nok. Kurset skal være klart til vårens AFF-instruktørkurs på rikssenteret.

Min opplevelse av F

ANNE S. TRONDAL **TEKST**

Rett og slett følte jeg bare for å dele min glede over å ha fått med meg litt nyttig hjerneføde på denne samlingen. Jeg er rimelig fersk innen fallskjermporten i forhold til de aller fleste på seminaret, om ikke alle, med mine 2,5 år "i varmen". Jeg hopper til vanlig på, ifølge det svært flatterende navnet Sola, verdens varmeste sted. Klubben vår er for tiden i en akseptabel økonomisk situasjon og har derfor råd til å sende en ekstra person til østlandet, og det ble altså meg.

Lørdagen var det duket for en god del informasjon om styrets arbeid og en del statistikk. Jeg synes statistikk stort sett er fryktelig kjedelig, bare noen

RØED LARS ERIK
NYBØLE LARS-ERIK
HAMRE ØRJAN Ø
SVARSTAD VEGARD
KVALHEIM SVENN-OVE
KLEPPA JØRN
REED EIVIND
TRONSTAD JØRN
ANDERSEN SVEIN OVE
HERFJORD ANE ULRIKKE
JOHANSEN TOMMY ANDRÈ
TANGEN BJØRN EIRIK

REPPE INGELA
SKAU JOAKIM

BACKE FREDRIK HAAVE
BØE TORBJØRN EIDSHEIM

PEDERSEN ALEKSANDER
SØGNEN HÅKON
ABELL HANS KRISTIAN

BERGAN TONE DORTHEA SELNÆS
HAUGEN JØRN HÅREK

WANG JAN ERIK
TUV CARL-ERIK
SLINNING CHRISTIAN
ØISANG STÅLE
AMLIÉ HANS CHR. HEER

SOLLI THOMAS
KRISTOFFERSEN MORTEN
KVANDE HARALD
GODAGER ØIVIND
LEVANG HALVOR

FLATAKER HELGE
MØRCH BØRRE CHRISTIAN

FRIGSTAD BJØRNAR

KRISTOFFERSEN MORTEN
KVANDE HARALD
MØRCH BØRRE CHRISTIAN
KAPPELSLÅEN OLA

sertifiseringskomité

Det er ikke mye som har brydd mitt hode i vinter, bortsett fra den usikre storflysituasjonen på rikssenteret. Denne saken har til gjengjeld nesten gitt meg våkenetter. Som utleier av rikssenteret skal vi skaffe tilveie storfly av typen AN 28 eller lignende. I kontinuerlig samarbeid med styret i OFSK har vi vurdert mange løsninger mens Jan har hatt full fokus mot Rigas Aeroklubs. I skrivende stund er det kun få formaliteter igjen før avtalen for sommeren er i orden. Nå er problematikken rundt ACAS/TCAS løst i forhold til luftrommet rundt Østre Åra. Et meget godt samarbeid mellom fallskjermseksjonen, motorflyseksjonen, NLF, Havarikommisjonen og Luftfartstilsynet har gjort at vi kan hoppe fra Rigas Antonov-28 i årene fremover også. Dette er den eneste saken som har måttet lide i skiftet av avd. leder. Jan har mesterlig gjort jobben som nå gjør at jeg puster lettet ut. Nå starter planleggingen av storflybehovet for sesongen 2007 og videre fremover.

Samtidig som spenningen var stor rundt flyparken på rikssenteret hadde vi i vinter et møte med representanter fra Oslo, Voss, Grenland og Tønsberg. Vi diskuterte fremtidens storflysambeid. En fra hver av disse klubbene vil nå utgjøre storflykomiteen. De vil sammen koordinere neste sesongs storflybehov. Denne komiteen vil også samkjøre bruken av Tønsbergs nyinnkjøpte Twin Otter. For at dette prosjektet skal overleve er det viktig at fallskjermklubbene er lojale til denne maskinen, slik svenskene har vært med Stockholms Twin Otter i vel 20 år. Tønsberg FSK har anskaffet et fly som vil lette storflybehovet i Norge i fremtiden. Denne maskinen kan fungere slik Antonov #2 fungerte i Norge før den la seg på taket i myra i 2004. Utenom Tønsbergs drift kan denne brukes av de norske klubbene fra Påske Boogie til Bever Boogie. Benytt muligheten.

Jeg avslutter med å gratulere alle nordmenn som deltok under 400-mannsrekorden som ble satt i Thailand i 8. februar. Imponerende!

organisasjon og forbund

Fagseminaret 2006

nevner ordet, så gir det meg en nummen følelse i halsen. Derfor blir jeg imponert når noen klarer å holde ut arbeidet med å sette all verdens tallmateriale i system. Denne gangen var det heller ikke all verdens tulletall, men statistikk som forteller virkeligheten til Norges fallskjermhoppere, på en eller annen måte. Reservetrekk, FUer, skader. Lesja Fallskjermklubb fikk Veteranenes sikkerhetsdiplom med o registrerte på alle de nevnte kategorier. Jeg vet ikke om Lesja bevisst har hatt en nullvisjon, men de klarte det ifølge statistikken i året som gikk.

SU bulletin 0501 sto også på programmet for lørdagen, hvor det var satt av halvannen time for

DETTE ER HVERKEN MENT SOM ET REFERAT ELLER EN OFFISIELL OPPSUMMERING AV FAGSEMINARET, MEN KUN MINE EGNE BETRAKTNINGER SOM ER ALT ANNET ENN OBJEKTIVE.

tolkning og diskusjon. Jeg ble fortalt med et lurt smil av min HI at tidsaspektet ikke var satt uten grunn. Jeg fantaserte litt og så for meg (og gledet meg litt til) en live versjon av "Tramp i kalotten", og sanset at skjellsord ville komme for øre. Men jeg må si at jeg ble positivt skuffet, hvis det går an å si det. Diskusjon ble det i aller høyeste grad, men på et høyt faglig nivå hvor argumentasjonene fra samtlige virket svært gjennomtenkte og velformulerte. Jeg ble veldig imponert.

Søndagen var det flere interessante fagrelaterte emner som ble gjennomgått. For min del ble det Øyvind Løkebergs innlegg om glidevinkler med mer som tok kaka. Jeg tror alle fikk med seg at herr

Løkeberg ikke bare er flink med nål og tråd, men har kombinert forskning og basehopping på den ypperste måte og puttet det inn i det mest fengslende foredraget jeg har vært på så lenge jeg kan huske. Igjen må jeg bruke ordet imponert. At han også hadde tatt seg bryet med å lage kopier av hva han hadde på hjertet for å dele ut til alle interesserte, var jo virkelig prikken over i'en.

Jeg har ingen sammenligningsgrunnlag fra tidligere, så beskrivelsen min av deler av seminaret var kanskje ensopret. Men helgen ga iallefall meg et stort utbytte, og jeg håper å være med igjen.

Antidoping

NYTT FRA
ANTIDOPING
NORGE.
DATATILSYNET
STANSER
FRIVILLIGE
DOPING-
KONTROLLER

Datatilsynet har fattet vedtak om å stanse de frivillige dopingkontrollene på norske treningssentre. Datatilsynet mener kontrollene er i strid med prinsippene i personopplysningsloven. Datatilsynet og Antidoping Norge er begge av den oppfatning at det er behov for en bedre antidoping-lovgivning, slik at dopingmisbruk kan stoppes.

Antidoping Norge lanserte våren 2005 et antidopingprogram for treningssentre i samarbeid med Norges Treningssenterforbund. Programmet bygger på tre hovedelementer; kompetanseheving blant ansatte, holdningsskapende arbeid blant medlemmene og frivillige dopingkontroller. Så langt deltar omlag 50 sentre over hele landet i dette prosjektet.

Det er de frivillige kontrollene Datatilsynet nå vil stanse. Antidoping Norge mener begrunnelsen for vedtaket ikke er korrekt og vil påklage vedtaket til Personvernemnden. Antidoping Norge anser ikke kontrollene som et for stort inngripen i den enkeltes personvern så lenge det er basert på frivillighet.

Datatilsynet er av den oppfatning at det ikke er akseptabelt at det gjennomføres dopingtester av "enhver som måtte samtykke til det." Videre legger de til grunn at erverv og bruk av dopingmidler så langt ikke er forbudt ved lov.

Datatilsynet etterlyser en nasjonal antidopinglov og oppfordrer til politisk engasjement

i saken. I vedtaket heter det "Datatilsynet ser i denne saken et behov for lovgivers gjennomgang og politisk engasjement med tanke på utforming av regler som styrker muligheten for å beholde dopingfri idrett og aktivitet i Norge samtidig som grunnleggende personvernshensyn og rettssikkerhet ivaretas."

Dette er et syn Antidoping Norge deler med Datatilsynet. Antidoping Norge har lenge jobbet for en bedre lovgivning på området. En rekke andre land har innført egne antidopinglover, deriblant Danmark, Italia, USA, Australia og Frankrike.

Regjeringen ønsker å ta doping som samfunnsproblem på alvor. Allerede i Soria-Moria erklæringen uttalte Regjeringen at de vil "intensivere antidopingarbeide, også utenfor den organiserte idretten".

Antidoping Norge har tiltro til at Regjeringen vil følge opp An tidoping Norges initiativ og oppfordringen fra Datatilsynet om å lage en antidopinglov også i Norge.

WADAs dopingliste for 2006

All informasjon om den oppdaterte dopinglisten finner du på Antidoping Norges hjemmesider, www.antidoping.no.

Her finner du bl.a.:

Dopinglisten

Oversikt over forbudte legemidler som selges i Norge

Spørsmål og svar om dopinglisten

Spørsmål og svar om medisinsk fritak

Stilling ledig i NLF/NAK

Norges Luftsportsforbund/Norsk Aero Klubb er et særforbund tilsluttet Norges Idrettsforbund og Olympiske komité. Forbundet organiserer syv luftsportsgrener; fallskjermhopping, hang- og paragliding, seilflyging, motorflyging, modellflyging, mikroflyging og flyging med varmluftballonger. De 225 tilsluttede klubbene har til sammen 15.000 medlemskap. NLF/NAKs administrasjon har i dag 11 ansatte med kontor i Oslo sentrum og på rikssenteret for seilflyging i Elverum.

For ytterligere informasjon se: www.nlf.no

Forbundet vil styrke sitt arbeide mot barn, unge, samt funksjonshemmede og vil derfor ansette

Aktivitetskonsulent

NLF/NAK har de siste årene opplevd en sterk vekst både i antallet nye klubber og i antallet medlemmer. Utfordringen er å få flere barn og unge med i den organiserte aktiviteten i klubbene, særlig inne modellflyging, hvor forbundet har et interessant tilbud til denne aldersgruppen. Fra 1. januar 2006 overtok forbundet ansvaret for integrering av funksjonshemmede innen luftsport. Den nyopprettede stillingen skal ivareta arbeidet innen disse feltene og er en prosjektstilling, i først omgang for ett år, med mulighet for forlengelse.

Ønskede kvalifikasjoner

- Idrettsfaglig utdanning, eller erfaring fra arbeide innen idretten.
- Erfaring innen luftsport, primært modellflyging, er en fordel, men ingen betingelse.
- Erfaring fra arbeide med barn, ungdom eller breddeidrett er en fordel, men ingen betingelse.
- Gode kommunikasjonsevner.
- Engasjert og selvstendig.

Arbeidsområde

- Informasjons og motivasjonsarbeide rettet mot klubbene for å få de til å tilrettelegge aktiviteter for barn, ungdom og funksjonshemmede.
- Utadrettet informasjon mot samfunnet om luftsport for de sammen gruppene.
- Rekrutteringsarbeide.
- Klubbutvikling – klubbesøk.
- Sekretariatstøtte for forbundets ungdomsutvalg.
- Det må påregnes forskjøvet arbeidstid med kvelds- og helgearbeide.

Lønn Etter avtale.

Tiltredelse Etter avtale

Arbeidssted Rådhusgaten 5 B, Oslo

Spørsmål om stillingen kan rettes til generalsekretær Tore Båsland, eller assisterende generalsekretær Arne Mathisen på telefon 23 01 04 50, eller på e-post; nlf@nif.idrett.no Søknad sendes til NLF/NAK på e-post; nlf@nif.idrett.no innen 18. april 2006.

FLY SOM EN EKSPERT

mamba¹¹¹ aerodyne Øyvind Buer

Når man gjør
over 800
laghopp i året
må man stole

100% på utstyret sitt.

I løpet av lange treningsperioder kommer Icon's perfekte passform, Mamba sine rolige åpninger og Smart-reservens sikkerhet til sin rett, og hjelper oss yte vårt beste, dag etter dag. Vi har valgt utstyr som gjør at vi kan forbrede oss optimalt til vårt store mål, VM i 2006.

"Aerodyne-når kun det beste er godt nok"

Ole Petter Hjelte
Lagkaptein

Pilot
9 Cell

Smart
Reserve

Icon
Harness/Container

Designing Exceptional Value Into Every Product We Make.

aerodyne

tel +1 813 891 6300 • fax +1 813 891 6315 • 12649 Race Track Road Tampa, FL 33626 • www.aerodyne-int.com

Mamba 111 Øyvind Buer

Photo Kenneth Galda

Kiosken på Æra – alle dager, hele sesongen!

Tore Nagel har fått det ærefulle og viktige oppdraget å drive kiosken på Æra i sommer. Hver helg og i fulldriften og av og til ellers, får du kjøpt frokost med egg (av og til bacon) og pålegg. Ofte hjemmebakket valnøttbrød. Lunsjtilbud hver helg, hele boogie-perioden og sånn nå og da. Middag serveres etter samme prinsipp. Nagel er en kløpper på hjemmelaget kyllingsalat og eggesalt, som pålegg i baguetten. I tillegg til skinke og ost, naturligvis. Toast og vafler med mer. Et par ganger i måneden får du kjøpt skikkelig junkfood, hamburgere og kyllingvinger og kyllinglår, hvis ikke fugleinfluensaen tar all fugl. Selvsagt pølser med rekesalat og agurksalat. Yoghurt til de som vil være/er syltynne og anemiske. Men han vil også servere en sunn salat med pasta og slikt. En gang i blant kan du få deg tacos og fylte tortillas. Kaffe og brus og is og alt det der. Samme priser som i fjor. Åpent hver dag hele sesongen. Ikke alltid hele dagen, men dog.

Tore gjør markedsundersøkelser for å sikre best mulig kundetilfredshet når han kommer i gang.

Sunset

TOMMY DROMNESFoto

Monica Røsler (GFSK) h Elsinore Januar 2006

Ryktebørsen: Galapagos neste?

Exotic Sky Adventures, ESA, måtte avlyse årets Exotic boogie til Sri Lanka. Ryktet går nå om at det jobbes med Galapagos utenfor Equadors kyst til høsten. Jeg lover dere – det er det fineste stedet på denne jord. Bare spør Darwin og Heyerdahl. Dette kan bli den beste boogien Ever. www.exoticskyadventures.com. Heng med!

Superterminal

Takk Hong og VKB for en utrolig bra DVD!

Om jeg for leserne skal beskrive forskjellen på Superterminal og 1st/2nd BASE kan det best gjøres ved å sammenligne Jackass med Heroes from Telemark. Filmen er mindre glossy og hipp og sikkert mindre påkostet. Likevel er den skikkelig drøy. Jeg liker den lune mer lavmælte stilen, gode stemningen og at det er mer tid til å nyte de forskjellige scenene.

At en BASE video også vises på fagseminaret må jo være en særdeles god kvalitetsstempling å få. Bra jobba! Jeg vil gjerne se mer, men ta det pent nå da!

Drømmedugnad på Voss?

Å få lov å gå løs på veggene i manifest med slegge, er vel noe flere har hatt lyst til? Det som er spennende nå er jo om vi klarer å få noen til å sette nye vegger opp igjen...?

Equinoxe fra Icarus

Icarus har lansert en ny skjerm for elever og ferske hoppere, Equinoxe. Skjermen er en niceller firkant med hybridkonstruksjon; nullporøsitetstoppduk, cellevegger og underduk i ripstop. Skjermen skal i følge produsenten gi pålidelige åpninger, er enkel å håndtere og lett å pakke. Den er tilgjengelig i størrelsene 189, 209, 239, 259, 279 og 299 kvadratfot. Liner leveres etter ønske; Dacron, Vectran eller Spectra. Fargevalgene er i allefall i starten begrenset til åtte farger. Spørsmål rettes til icarusorders.eu@icaruscanopies.aero.

Verdensrekord CRW

Det ble satt ny verdensrekord i største CRW formasjon på Lake Wales, Florida i november. 85 hoppere deltok i formasjonen. Den tidligere rekorden var på 70 hoppere.

Jeg har konsultert min nitidig førte loggbok, og reddet følgende fra evig glemsel:

Jenterekord

Østre Åra, 17. juli 1997, to stk AN28, 14.000 fot, 27 jenter satt norgesrekord i FS flak! Slo tidligere rekord som var 13 jenter grundig...

Til historien hører det at Elisabeth S. Warren organiserte. Vi gjorde ett forsøk på 27 dagen før – to lave. Ett forsøk samme dag på 21 – samme to lave. Så satt den på tredje forsøk – sunset loadet.

Gutta jublet over videoen; særlig allt fuzzet med hår inn i hjelmene i flyet og medvindslandingene med stomper i vått gress etter at første kvinne satt gal landingsretning... Så hadde de det veldig hyggelig med alle kassene som ble forlatt da de fleste jentene måtte reise hjem samme kveld.

OFSK planlegger å toppe denne til sommeren – er du med?

World wingsuitboogie og -konkurranse

Boogien og konkurransen blir avholdt i Stupino, Russland 22.-25. juni.

PERRY TROWBRIDGE **TEKST OG FOTO**

Målet er å lage den største wingsuit-formasjonen noen sinne. Det vil bli brukt flere MI-8 helikoptere med tailgate som vil fly i lav hastighet. Dette er ideelt for å sette ut tette grupper. Arrangementet skjer rett før det russiske nasjonale mesterskapet, så flykapasiteten er på topp!

Det vil også bli avholdt en distansekonkurranse i to vektklasser. Premier blir utdelt til de tre beste plasseringene i hver klasse. Overall vinneren får "Chris Martin Memorial Award."

Hoppfeltet er førsteklasses, medr bunkhouse/overnatting og matservering. Natalie Dekker-Eglit fra Aeroprize kan hjelpe deg med booking og planer for andre aktiviteter når du er i Russland. Ta kontakt på aeroprize@tiscali.nl. Big-ways blir arrangert av Perry Trowbridge, scaryperry@msn.com. Konkurransen styres av B. J. Alexander, alex.dogs@verizon.net.

Cloud dancer

Konkurransevideoen fra 2005 Malevsky Cup Artistic Events og 2005 World Cup er nå tilgjengelige. Mer informasjon på www.koyn.com.

Grenland FSK

har vanlig 206 hopping i påsken...

Hej alla hoppkompisar!

Vi i Stockholms Fallskärmsklubb vill önska alla er hjärtligt välkomna att delta ännu en gång i den årliga stora måste-händelsen, 2006 års Swoop & Canopy Basic Camp!

Coachen på lägret är världsmästarlaget från PD, Ian Bobo, Shannon Pilcher, Jay Moledsky och Jonathan Tagel samt om deltagareantalet stiger, ytterligare en namnkunnig person antingen från PD:s test team eller från Flight-1 team! Ni kommer under 5 dagar (12.-16. juni) att ha möjligheten att träna och förbättra era kalottkunskaper från den nivå ni befinner er på.

Hur anmäler man sig? Mail till swoop-and-canopy_basics@hotmail.com

Medlemsmassen øker

- Jeg kom til verden den 30.01.06 og vil gjerne hilse på alle som vi kjenner. Vi sees på Åra i sommer! Hilsen Emil Slinning

...og øker

Bob og Jones har gjort det – helt sant – grisene... OG Marianne og Morten.

Drømmepassasjeren

– Etter denne exiten var jeg ikke spesielt happy da jeg så en spennende hovedskjerm med masse knuter på spagettien over hodet, forteller CJ fra New Zealand. Man ønsker helst passasjerer med god press når man kutter, ikke de som er mest opptatt av å vifte med tærne og blunke til fotografen. Det ble en nydelig landing med reserven – passasjeren har fortsatt bena rett frem. Alt er ellers såre vel sier rapportene fra NZ.

Taking Human Flight To The Next Level™

PROTRACK™

AUDIBLE ALTIMETER & FREEFALL COMPUTER

0905 1998
12800
2900
59
127

MODE SET

Larsen & Brungard

Available at Your Favorite Dealer

Mosevej 3, Box 25 - 4070 Kirke Hyllinge - Denmark
Phone: +45 46 48 24 80 L-and-B@L-and-B.dk
Fax: +45 46 48 24 90 www.L-and-B.dk

flygning

Tenkt deg til Empuriabrava?

Gabi Meis, verdens mest sjarmerende fritt fall fotograf, har nydelige utleieleiligheter og hus. Sjekk ut www.oasiscostabrava.com.

Vindtunnelkonkurranse

Tenk deg konkurranse i verdens største vindtunnell med £16.000 i pengepremier. Bodyfliers fra hele verden er invitert til "The First Bodyflight Bedford World Challenge" 8. og 9. april.

Grenene er 2-way open freefly og FS4 open. Førsteplassene vinner £4.000, andre £2.000, tredje £1.500 og fjerde £500 – i begge grener! FAI regler. Som i fallskjermkonkurranser er målet å gjøre så mange fastsatte formasjoner som mulig innenfor arbeidstiden.

Bodyflight Bedford tilbyr bra treningsfasiliteter, video og overnatting. For mer informasjon sjekk ut www.worldchallenge.info.

Årets elev

i 2005 i Voss Fallskjermklubb Tommy Ytterdal har gjort imponerende 230 hopp siden han begynte på kurs i juni i fjor!

Tracking derby

Om du eller din klubb er interessert i å arrangere tracking derby og behøver ideer, sjekk ut www.trackingderby.com. Om du vil konkurrere med andre og ikke har tilbud på ditt felt kan du registrere din egen konto og følge med på den globale rankingen.

Konkurransekomiteen

KITTDETEKTIV

Noen rykter i vanlig mangel på informasjon fra komiteen.

- Konkurransekomiteen har reglementet klart for Freefly rekrutteringsklasse under NM 2006. Hvordan reglementet er finner du sikkert ut selv.
- Under Norgescupen i år vil det være mulig for en person å delta på flere lag innen freeflyng.
- Norgescup CP vil bare ha Distanse og Sone Presisjon (Speed Carv er ut på tross av at Erling Sagen nå sikkert gråter).
- Norgescup ER tildelt klubber. Hvilke må du finne ut selv.

Om det jeg har skrevet her er galt hører jeg helt sikkert MYE fra dem og må ta inn et dementi som du får lese i neste Frittfall. Om du ikke finner et dementi i neste blad kan du gå ut fra at de mangelfulle opplysningene i alle fall er korrekte. Så vet du hvordan vi samhandler.

Ekstremспортveko 2006

– full av sportslige og musikalske høydepunkter 25. juni - 2. juli arrangeres Ekstremспортveko på Voss for niende gang. Programmet er fullstappet med sportslige og musikalske høydepunkter. Daglig leder Karianne Finne lover en mer innholdsrik Veke enn noen gang før.

Dette kommer til å bli vanvittig bra. Veko blir arrangert i samme ånd som før, men programmet er det beste vi noen gang har hatt. Vi ønsker å vise totalpakken til Voss. Det betyr at de fire elementene vann, luft, jord og ild er representert, sier Finne.

Musikkansvarlig Vidar Skeie er stolt over årets musikkprogram.

Det blir preget av karismatiske helter. Et av høydepunktene er konserten med George Clinton Parliament/Funkadelic. Et annet er bergensbandet Pogo Pops som skal ha gjenforeningskonsert på Veko. Det er et scoop for oss. I tillegg kommer Seigmen, som fikk fantastisk omtale da de hadde konsert på Rockefeller i februar, forteller Skeie.

Andre artister Skeie vil trekke frem er Danko Jones og Cunnin Lynguists. Danko Jones blir omtalt som verdens beste liveband, mens Cunnin Lynguists er hip hopere på vei opp og frem.

Med systemkritiske tekster har ikke Cunnin Lynguists sjanse til å komme på amerikansk MTV. Her i Europa derimot, har de sjansen til å bli store for beats, flow og rhymes sitter som det skal. Klubbkonseptet Hot Hot Hot på Park Hotel kommer dessuten til å bli en vinner for de dansegilde, sier Skeie.

På sportsprogrammet står blant annet verdenscuparrangement i paragliding, hangliding og swooping, samt europacup i rafting. Sykkelfolket får en ny heftig sykkelarena ved Bavallstunet som kommer til å ta pusten fra de fleste. Forhåpentligvis er det også nok snø igjen i fjellet til å arrangere bigair og frikjøringskonkurranse for skifolket. Det blir med andre ord en svært så innholdsrik veke på Voss.

Alle billetter til Ekstremспортveko 2006 blir lagt ut for salg hos Billettsservice fra tirsdag, 14. mars. Program, artister, annet på www.ekstremспортveko.com

AEROGRAD

IS KOO ROO

...every day from April till October

MAY 1-2
2-way contest

MAY 22-28
80-way camp

JULY 20-23
Euro Swoop tour

SEPTEMBER 23-24
Wingsuit boogie

WEB: www.aerograd.ru
Email: aerograd@aerograd.ru

GRENLAND FALLSKJERMKLUBB HOLDER KOKEN HELE VINTEREN IGJENNOM, OG GJØR MED VÅR LILLE GULE FUGL 10-20 LØFT HVER HELG.

Beaveren kommer i slutten av april og vil være her frem til i midten av september. Her blir det stor boogie siste uka/helga i mai (Pinsa), FS-skoler, freeflyskole og skjermkjørings-instruksjon. Det blir også en stor, legendarisk Fyresdalsboogie i starten av september (31/8-3/9).

Ut over alle disse arrangementene, vil vi selvfølgelig hoppe hver dag i hele perioden fra kl 0900-2100. Pakkere, organisering, kiosk og selvfølgelig flotte billige overnattingsmuligheter og kort vei til by'n.

Grenland Fallskjermklubb 2006

- Alle løft går til 15.000 Fot!
- Torsdager kveldsfallskjermturner med mat
- Søndager Formiddagsturer med innhopp på to til fire steder. Her reiser vi til Lunde, Fyresdal, notodden, jomFruland, Brunlanes osv. Før vi avslutter med innhopp over Geiteryggen kl 1300 når hoppingen starter der.

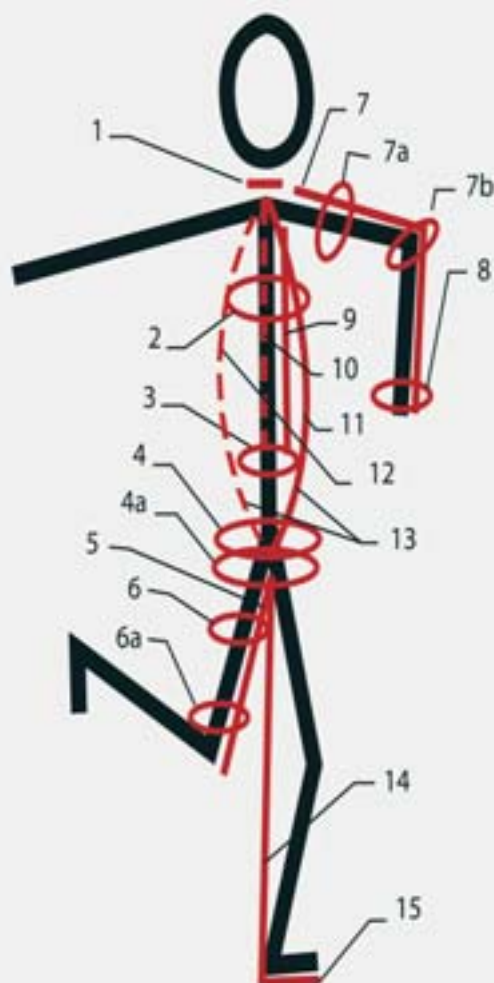
nytt av året

AFF kurs hver helg Fra april til august. Følg med på FrittFall.no For Fullstendig terminliste.

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeblå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeblå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeblå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS

PRIS

☐ slick suit	
☐ nylonfront	2.050,-
☐ bomullsfront	2.050,-
☐ bomulldress	2.170,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-
☐ kameradress	
☐ big wing	2.150,-
☐ small wing	2.030,-
☐ freely dress	2.210,-
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-

EKSTRAUTSTYR

☐ forsterket kne	95,-
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-
☐ lag grep (ben grep)	205,-
☐ dobbel armgrep	110,-
☐ booties (standard)	440,-
☐ stringbooties (standard)	560,-
☐ stringbooties (med regulering)	670,-

PRIS

☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ slider holder	60,-
☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ løs varmhals "smekke"	265,-

FARGER

- front: _____
- ben: _____
- rumpe: _____
- spandex sider: _____
- spandex rygg: _____
- spandex skritt: _____
- arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex
- forsterkningsbånd: _____
- grep/vinge: _____

Prisene er inklusive moms.

- ☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

- ☐ VISA kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
- ☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utløpsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

Æra... "Et sted for meg. Et sted for deg?"

CHRISTINE 26 ÅR – ELEV JULI 2005

"Iveren etter å endelig få hoppe fallskjerm vibrerte i hele kroppen... Jeg dro opp alene, for plutselig var det ingen andre som hadde råd eller fri til å bli med... He he, direkte oversatt, så chickna de ut! Og Æra var jo da et helt knall sted å komme til. Moro å bli så godt tatt imot av vennlige og hjelpsomme folk av samme sort.

Æra er jo en helt egen verden! Litt unna resten av omverden, et behagelig sted å være, masse hopping, flinke og superengasjerte folk. Og det er stor nok plass til å ha det rolig eller ikke. Mye moro som skjer.

Å være elev på Æra var helt supert! Alltid noen å hoppe med på ens eget nivå, eller noen som er villig til å lære bort til oss som er nye.

Da jeg ble spurt om å være med i fulldriftsgruppa, var jo det helt klart at jeg ville. Kommer jo til å være masse på Æra til sommeren, og da er det jo gøy å kunne være med på å planlegge og gjennomføre kule happenings som skjer der."

CHRISTIAN 22 ÅR – ELEV JUNI 2005

"Det startet vel for noen få år siden da jeg var i militæret og hoppet rundskjerm, rakk ikke å få AFF i militæret, og sa til meg selv at dette var noe jeg da skulle ta siviltil når jeg var ferdig i militæret.

Det tok meg et par år, men i juni 2005 bestemte jeg og kjæresten min oss for å ta kurset sammen. I slutten av juni var vi på kurs. A-sert ble tatt på fem dager – fordel med pakking fra militæret.

Da vi kom til Æra ble vi tatt godt imot. Først sto vi bare der og følte oss litt utafor, men etter vi hadde vært der i fem minutter begynte noen å snakke med oss. Det tok oss ikke lang tid før vi forstod at dette var en veldig sosial klubb. Alle gikk rundt med et smil, og jeg skjønte veldig godt hvorfor, etter mitt første fritt fall. Dette var noe for meg!

Det fine med å være fersk er at lurer du på noe så får du fort svar. Folk stilte opp for meg når jeg trengte det, og ga meg svar på det jeg lurte på. Fulgte meg opp når jeg trengte instruksjon/utsjekk uten problemer, som gjorde at B-sert kom ganske raskt etter A-sert. Det fine var også at sto man på kunne man få mange hopp på en dag, noe som gjorde at siden jeg tok kurset i slutten av juni til slutt på sesongen i 4. september hadde gjort unna 148 hopp. På avslutningsfesten endte jeg opp med å ta med meg 'bassnegeren' hjem som årets elev, noe jeg er veldig stolt av!

Til sommeren gleder jeg meg til hjelpe til, og komme med ting som gjør at nye elever trives 200% i og med at jeg selv var elev i fjor. Å få lov til å være med på å arrangere ting som skal skje til neste år er noe jeg gleder meg masse til. For som de fleste vel vet skjer det MYE bra på Æra til sommeren. Blue skies"

Hvor du skal?

NEDENFOR PRESENTERES EN DEL AV AKTIVITETENE SOM ER PLANLAGT PÅ RIKSSENTERET FØRSTE DEL AV SOMMEREN 2006.

OFSKTEKST KITTFOTO

VVF - Varme Vennskap og Fest komiten

Det er ikke bare planer om masse kvalitetshopping på Rikssenteret i sommer. Det skal være kvalitet på festlighetene også! Sesongen 2005 viste at Æra har mye mer å by på enn bare effektiv hoppfeltdrift, og vi fortsetter med den mest innholdsrike terminlisten noen gang.

Vår eminente festsjef, Kjetil Ravndal, har allerede startet dykket i arkivet av bekjentskaper i Oslos utelivsverden og vi er spent på hva han drar ut av hatten. Vår fiskeglade venn, DJ Friendly står på ønskelisten og har allerede ytret ønske om å komme tilbake til Æra. Om det har sammenheng med den gode stemningen på Boogiefesten i fjor eller den store ørreten han fikk, vites ikke, men tilbake vil han.

Men det er ikke bare i Boogien vi skal ha fest og moro. Allerede 13. mai braker det løs med Ravndals første Megaparty. Kjetil holder "kortene tett til brystet", men kjenner vi ham rett blir dette også en minnerik aften.

Åpningshelg 6. og 7. mai

Endelig! Hele 35 uker, 245 dager etter siste løft i 2005 står Antonoven igjen på plass for å fly oss til toltusenfemhundrede deilige føtter! Staben, med vår nye hovedinstruktør Hans Olav i spissen, er klar fra fredag 5. mai for alle de som trenger oppfriskning og/eller utsjekker.

Nagel serverer den etter hvert tradisjonelle spekemat og rømmegraut på åpningsfesten lørdag kveld, og matbilletene fås kjøpt på Æra i kiosken på lørdagen. Han serverer spekeskinke, pæreskinke, fire forskjellige slag med salte pølser inkludert hest og elgpølse samt eggerøre. Hjemmelaget rømmegraut og hva slags ingredienser han må ha i den for å gjøre den

velsmakende, vel det får du vite FØR du eventuelt spiser den. Samme pris som i fjor og i forfjor og året før der og der og i 1999. Kroner 100 pro pers.

Corrossive Attack Boogie 12-14. mai

En gammel "Æra-schlager" gjenoppstår! Årets første minibogie er "rust-banker boogien" hvor vi har spesielt høy fokus på trygg hopping, skjermkjøring og generell sikkerhet. Vi kommer blant annet til å filme mange landinger, og vil forsøke å ha instruktører på landingsfeltet hele helgen for å gi tilbakemeldinger fortløpende.

Skywalkers, vårt landslag i freefly, er på plass og organiserer for de som ønsker det. Mathias vil også holde et kort seminar med fokus på sikkerhet. Magehopperne vil også bli organisert av kyndige instruktører. Vi jobber med flere som har hevdet seg godt i internasjonale konkurranser tidligere, og vil ha en eller to på plass til boogien. I tillegg vil Leif-Arne kjøre oppfriskning for rustne skjermpiloter!

17. mai frokost

I år har 17. mai "klemdager" både foran og bak. Planlegges det godt kan man ta fri hele uken og få med seg VVFs utsøkte 17. mai frokost. Her blir det langbord med alskens herligheter, en ekte 17. mai frokost verdig. Det eneste som ikke står på menyen er champagne da det skal hoppes mellom slagene ved matbordet. Kjenner vi kokkens porsjoneringsferdigheter rett, blir det nok mat til både frokost, lunsj og middag.

Demoskole, 1-3 kurs og utelanding

Har du lyst på demo sertifikat må du sette av helgen 19.-21. mai, da skal veteranene holde demoskole på Æra. Det vil bli teori på fredag kveld, hopping lørdag og søndag, med C-sert prøve på søndag. Du lærer blant annet å hoppe med flagg og røykboks, og får prøvd deg på LAV-løft!

Har du mer enn 200 hopp, og lyst til å bli demo hopper, er dette helgen å sette av.

1-3 kurset avholdes lørdag 20. og søndag 21. mai. Kontakt HI@Fallskjerm.no for informasjon/påmelding.

Fredag 19. mai arrangerer Krigsskolen FSK årets første utelanding. Det meste er som vanlig hemmelig frem til timene før take-off, men de som var med i fjor vet hvor gøy dette er! Be there!

Norges Cup runde 1 27. og 28. mai

Har du ambisjoner i FS, FF eller CP er du på Æra denne helgen. For deg som bare vil se Norges beste skjerm-piloter konkurrere foregår swooping over Osensjøen. Vi kan garantere deg heftig action, og kanskje en vannlanding eller to?

FS-skole med rekrutteringslandslaget i FS4, Prospects 30. mai-2. juni

Hvis du har lyst til å lære mage-hopping riktig bør du sette av disse dagene! Se egen artikkel for utfyllende informasjon.

Flying chicks med utelanding 2.-5. juni

Denne langhelgen står i Jomfruens tegn! Likestillingsombudet er sendt på dør og alle Norges Flying chicks inviteres til samling på Æra. Her skal det læres skjermkjøring og hoppes rene jente løft. Masse bra instruksjon fra dyktig fruentimmer i sporten. Lørdag kveld blir det fellesmiddag med rødvin og paraplydriker.

Store bryster og bred rumpe får prioritet i manifest. Vi tipper deltakerne på årets AFF-instruktør kurs som starter samme helg også vil være behjelpelige med det meste...

Fredag 2. juni har Krigsskolens Hans Kristian Abel igjen ansvaret for å gjennomføre en utelanding. Ja da, jentene får prioritet her også!

Oslo Open i Skyathlon

med Bar2Bar 17. og 18. juni

Finn to hoppvenner og bli med på årets morsomste fallskjerm-konkurranse! Dere deltar enten i FF-3 eller FS-3, med felles konkurranse i presisjonslanding. Det er INGEN krav til antall hopp! Alle lag skal ha med en hopper med under 100 hopp, og handicap-system sikrer at alle konkurrerer på like vilkår. Dette blir moro!

Vi gjentar suksessen fra i fjor og drar i gang to nye runder med Bar2Bar, (også 12. august) eller VVF's arbeidstittel Bare BarBar. Konseptet er som følger: Staben på Æra får i oppgave å lage hver sin bar. Manifest, instruktører, pakkere, vaskere osv. Deltagere går i samlet flokk fra bar til bar, smaker på godsakene og gir sine karakterer til beste drink, beste navn og beste konsept. Vi samles tilslutt i peisestua hvor vinner blir kåret og festen fortsetter. VVF håper at Nagels oppvaskvann fra 2005 ikke har skremt vekk alle juryemedlemmene!

Og dette er bare begynnelsen...

7. juli er Chris Fiala og Fabian Rædel på plass, og freeflyerne får sin EGEN boogie-uke med PRIORITET i manifest!

15. juli er FS-boogien i gang, og noen av verdens beste organisatorer, Cate Cooper, Larry Henderson og Ginger Kuhlman er på plass! Samme dag går årets Poker Run av stabelen og vi konkurrerer som vanlig mot lagene fra Elsinore. John Hamilton er på plass og leder avviklingen av konkurransen!

Les mer om dette og mye mer i neste nummer av Frittfall – rundt den 22. juni.

Mosambik beach Boogie

BOOGIEN SOM BLE ORGANISERT AV RONNIE LIMBORG OG PATRICK PASSE
I SAMARBEID MED MOSAMBIK FLYKLUBB GIKK AV STABELEN PÅ BAZARUTO
ISLAND, CA 20 KM UTENFOR VILANCULOS 28. OKTOBER - 13. NOV 2005

MATS "PALLE" PALLIN **TEKST OG FOTO**

Foto Françoise Demeter.

5000 sold world wide

Speed 2000

Reserve

Innovation
never goes
out of style

NEW CENTURY

paratec
dare to be different

Our dealer in Norway is:

Matrialreperatoren

Løvenstadvn. 8a

2006 Løvenstad

Phone: +47 992 68 648

E-mail: admin@fallskjermer.no

www.fallskjermer.no

PARATEC GMBH - Weingartstr. 12 - D 66798 Wallerfangen - Tel.: +49 (0) 6837/7375 - email: info@paratec.de - www.paratec.de

Fallskjermhoppene på natur

På øya bor det ca 2.500 fastboende som hovedsakelig livnærer seg på fiske. Vi hoppet fra en DC3 med turbinmotorer. Turen i jeep ut til rullebanen gikk gjennom en av byene på øya, og vi ble alltid ivrig heiet frem av lokalbefolkningen som aldri hadde sett fallskjermhoppere tidligere. Når vi landet på stranden ble vi møtt av glade og overraskede barn som syntes det var helt fantastisk å se oss komme ned fra himmelen.

Foruten hoppingen kunne man snorkle, dykke, kjøre wakeboard eller bare gjøre en utflukt med jeep til noen av de fantastiske strendene som omgir øya. Korallrevene i Mosambik er nesten urørte og mange dykkerentusiaster hevder at de er verdens beste. Utenfor revene stuper det bratt ned og det er stor sjanse for at du får se delfiner, blåhval, hajer og djevelrokke. Dypvannsfisket er også i

verdensklasse, og her om året ble verdens største Blue Marlin fanget her – den veide drøyt 600 kg.

Neste år blir boogien arrangert på samme sted og samme tid. Jeg anbefaler det varmt til alle om vil hoppe på et virkelig eksotisk sted. Sjekk ut www.skydivediscovery.com for mer informasjon.

Til slutt en helt utrolig hendelse for oss fallskjermhoppere som er vant til å være nederst på prioriteringslisten. Midt i boogien tok fuelen slutt i Vilanculos der flyet tanket. Ble vi stående på bakken? Nei! Det viste seg at man hadde "gjemt" unna fuel til DC3-en, så vi kunne fortsette å hoppe som planlagt mens de kommersielle flyene sto på bakken og ventet på tankbilen. Mosambik er fantastisk!

JADDET BLIR ANTONOV PÅ PARALLELSESONGEN

Bar2Bar Utelandinger Demoskole Poker Run CP/FF/FS skoler Texas Hold'em turnering Ravndal Megaparties

Corrosive Attack Boogie 12.-14. mai

Skywalkers og Aage Thorsen fra Rookies organiserer hoppingen, Ravndal organiserer festen!

Flying Chicks 2.-5. juni

Ren jentehelg med eget skjermkjøringsseminar, jenteformasjoner, rene jenteløft (med påfølgende jentelandinger!), rosa drinker i baren, egne middager og masse mer moro! Vi skal også trene på det kommende norgesrekordforsøket for jenter som blir i uke 29.

Boogietime!

Freely Boogie med Chris Fiala og Fabian Raidel 7.-16. juli. To av verdens beste FF organisere er klare i år også!

FS Boogie med Cate Cooper, Larry Henderson og John Hamilton 15.-23. juli. Tre av verdens beste FS organisere er på plass for å hjelpe oss med alt fra firer til 30-manns!

Big-Way Invitational med Ginger Kuhlman 17.-23. juli. Har du hoppet en del år er dette uka for deg! Egen organizer, egne pakkere, egne middager og egne løft! Ikke fått invitasjon? Send mail til didrik@fallskjerm.no.

Sjekk terminlisten på fallskjerm.no.

Hvor du skal?

B RETURADRESSE: F/NLF, Postboks 383 Sentrum, 0102 Oslo

B-Economique
NORGE

det løser sig, det kommer fixa sig till sluuuuut...
det løser sig, det kommer fixa sig till sluuuuut...
det løser sig, det kommer fixa sig till sluuuuut...

*Skydive? Ja – etter
1. mai festivalen!*

Burton Spring Session

Jimbuktu

Briskeby

Mira Craig

Animal Alpha

Postgirobygget

Corazone

Peter Dahlqvist

**SKISTUA
HEMSedal**

www.skistuahemsedal.no